

Alp1786
No. 1

ATEITIS

VASARIS
FEBRUARY-1986 LXXVI-1

ATEITIS

ATEITININKŲ FEDERACIJOS LEIDŽIAMAS
KATALIKIŠKOS-LIETUVIŠKOS
ORIENTACIJOS ŽURNALAS

VASARIS—FEBRUARY 1986

VOL. LXXVI NO. 1

Svarstymai	1
Trys vysk. Julijono Steponavičiaus sukaktys	2
LIC	
Naujas pagrindžio leidinys	3
Lietuvos jaunimo sąjungos valdyba	
Apsisprendimas kryžkelėje	9
Kun. V. Cukuras	
Studentų ateitininkų sąjungos stovykla	14
Vėjas Liulevičius	
Vyr. leitenantas Antanas Matulaitis	18
Jonas K.	
Ateitininkų Federacijos posėdžiai	21
Ir kas iš to	22
Pranas Pusdešris	
„Ateities“ vakaras	24
J. Pr.	
Daumanto kuopos Kalėdų eglutė	26
Vaiva Vygantaitė	
Advento susikaupimas Los Angeles	27
Gailė Radvenytė	
Los Angeles studentų veikla	28
Gailė Radvenytė	
Detroito studentų veikla	29
Detroito kuopos susirinkimas	29
Lina Janušytė	
Veikla Vasario 16 gimnazijoje	30
Nida Gedgaudaitė	
Moksleivių studijų dienos	31
„Ateities“ savaitgalis-seminaras	31
Mokslo ir kūrybos simpoziumas	32
Trumpai	33
„Ateities“ klubas	34
Ateitininkų federacijos valdyba	36
Ateitininkų federacijos taryba	36

Šį numerį redagavo Ramunė Kubiliūtė

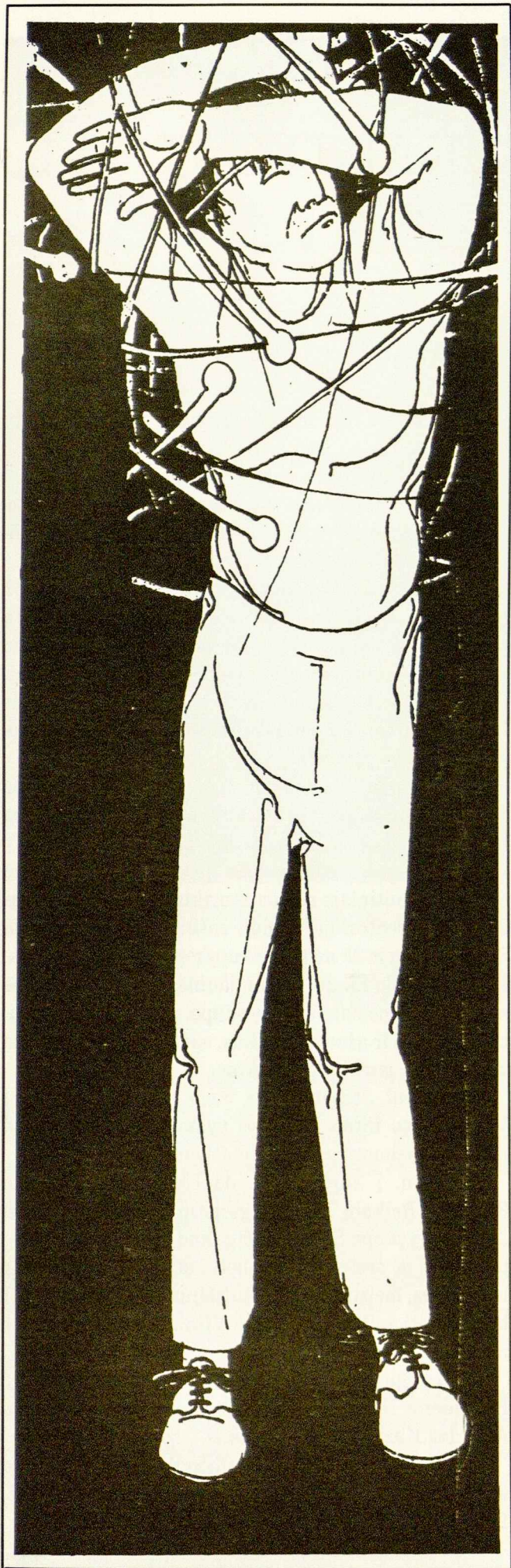
Nuotraukos: Lietuvių informacijos centras (viršelis, 2, 3, 48), Vėjas Liulevičius (9, 14, 28), Linas Daukša (11, 28, 33), Jonas Račkauskas (13, 31), Rūta Musonytė (14, 15, 16, 17, 24, 25, 35), A. Gilvydis (26, 27), Marytė Šmitienė (30).

ADMINISTRATORIUS: Juozas Polikaitis, 7235 South Sacramento Ave., Chicago, IL 60629, USA. Tel.: (312) 434-2243.

TECHNINIS REDAKTORIUS: Jonas Kuprys

Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Chicagoje. Leidžia Ateitininkų Federacija. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje — 12.00 dol.; garbės prenumerata — 20.00 dol., susipažinimui 9.00 dol.; kituose kraštuose — 9.00 dol., išskyrus Pietų Ameriką (7.00 dol.).

ATEITIS (USPS 035-440) — a magazine published bi-monthly, by the Lithuanian Roman Catholic Federation Ateitis, Inc. Business address: 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, IL 60629 USA. Yearly subscription in the US and Canada \$12.00. Single copy \$2.00. Second class postage paid at Chicago, Illinois. © 1986 by the Lithuanian Roman Catholic Federation Ateitis. All rights reserved.

Nauji metai – naujos energijos?

Sausio mėnuo. Nusiperkame naujus švarius kalendorius ir pradėdami suorganizuoti savo gyvenimus. Nesvarbu, kad darbovietės kitu laiku pradeda "sąskaitybos naujus metus". Vis vien sausio 1 dieną daugumas mūsų skaito kaip naują pradžią.

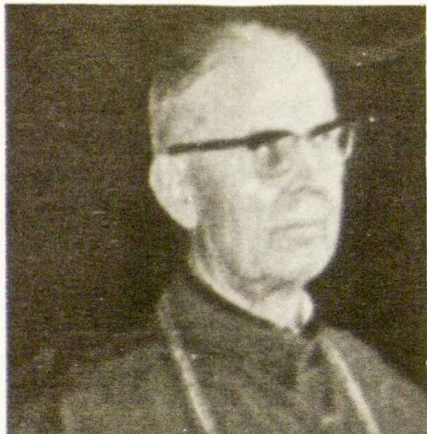
Ar ateinančiais metais išmoksime neapsikrauti visokiom pareigom? Ar atliksime tą ką apsiimsime? Viena lietuvė moteris nusiskundė, kad jai su vyru nebuvo laiko palaikyti ryšius su bendraamžiais, nes darbai, šeimos reikalai, lietuvių veikla (ypač dėl vaikų) atėmė visą laisvalaikį. Kiti mano, kad viengungiai turi laisvalaikio "perteklių" ir apibara tokius, kurie atsisako pareigų "Tu vis atsisakai". Ar galima rasti vidurkį ir jį išlaikyti?

Moderniame pasaulyje norime būti apsišvietę, norime darbovietėje ar moksluose pasižymėti darbštumu, išradingumu ir pan. Norime rasti laiko šeimoms, draugams. "Laisvalaikis" pavirsta lyg darbu: sportas, keliavimas, veikimas profesinėse ar lietuviškose organizacijose užima daug laiko, energijos. Laisvalaikio užsiėmimai atliekami laisvu noru su malonumu ar iš pareigos jausmo. Kurie "sveikesni"? Kiekvienas kitaip atsakytų.

Žmogus turi tikslų, kurių nori atsiekti savo gyvenime. Jeigu lietuviškų organizacijų gyvybė žmogui svarbi, kažkaip reikia rasti laiko ir energijos. Viename Čikagos dienraštyje buvo aprašomi skirtumai tarp vyresnio amžiaus žmonių prieglaudoje. Kažkodėl tokie, kurie skundėsi, barėsi, "triukšmavo", judo ir krutėjo ilgiau gyveno, išsilaikė negu tokie, kurie buvo ramesni, pasyvesni. Tikriausia tas "pasyvumas" reiškė, kad žmogus pasidavė aplinkai ir jo gyvenimas jam neberūpėjo. Kaip galima tokius išradimus išnagrinėti lietuvių išsilaikymo atžvilgiu? Negalima pasyviai teisti mūsų pasauliui pasiduoti išnykimui, aplinkai, asimiliacijai.

Vis dėlto, visi esame užsiėmę. Mums reikia nuspręsti kas mums svarbu, kur mūsų jėgos, kuriems darbams mes tikę lietuvių pasaulyje. Visiems negalima atsisakyti visų pareigų. 1986 m. ateitininkų pasaulyje bus darbų: Nepaprastoji konferencija, kasdieninė veikla, jaunų atkū globojimas. Pasiryžkime 1986 m. išmokti pataupyti laiką ir energiją ir apsiimti tokius darbus, kuriuos įstengsime atlikti. Išpildykime posakį: "Ką darai, daryk gerai ir išvesk iki galo".

TRYS VYSKUPO JULIJONO STEPONAVIČIAUS SUKAKTYS

1986 m. sausio 24 sukanka 25 metai nuo Vilniaus arkivyskupijos apaštalinio administratoriaus vyskupo Julijono Steponavičiaus neteisėto ištrėmimo. Prieš 31 metus įvyko Julijono Steponavičiaus vyskupiški šventinimai, kurių dėka Lietuvos sostinė, 1958 m. mirus vyskupui Kazimierui Paltarokui, neliko be vyskupo. Prieš pat Panevėžio vyskupo Paltaroko mirtį, popiežius Pijus XII 1957 m. paskyrė vyskupą Steponavičių abiejų vyskupijų – Panevėžio ir Vilniaus – apaštalinio administratorium. Bet 1961 m. J. E. Vyskupas Steponavičius buvo sovietų ištrėmtas už Vilniaus arkivyskupijos ribų į tolimą Lietuvos užkampį – Žagarę, Joniškio rajone.

Vyskupui Steponavičiui uždėjo namų areštą Žagarėje, nes jis atsisakė įvykdyti neteisėtus antikonstitucinius ir antihumaniškus valdžios reikalavimus, būtent Religinių reikalų įgalotinio įsakymu kunigams uždrausti vaikus ruošti Pirmajai Komunijai ir leisti įgalotiniui tvarkyti kunigų skyrimus. Vyskupas Julijonas Steponavičius parašė pareiškimą sovietinės ministrų tarybos pirmininkui, gindamas religijos laisvę.

Šiomet Vyskupas Steponavičius švenčia ir dar dvi laimingesnes sukaktuvines šventes. Birželio 21 sukanka jo 50 metų kunigystės jubiliejus, o gimtadienio dieną, spalio 18, jam sueina 75 metai.

Vysk. Julijonas Steponavičius gimė 1911 Miciūnų kaime, Gervėčių parapijoje, Vilniaus apskrityje, neturtingo ūkiniško šeimoje. Jo tėvas buvo lietuviškų organizacijų veikėjas, kovojęs už lietuvių kalbą bažnyčioj, mokykloj, savivaldybėj. Julijonas baigė Vilniuje Vytauto Didžiojo gimnaziją ir Vilniaus universitetą teologijos magistro laipsniu, kunigu iššventintas 1936 m. Buvo paskirtas mokytoju ir

kapelionu Gardine, Palūšėj, Daugelišky, ėjo Švenčionių dekanato pareigas.

Gilus išsimokslinimas, sielovados patirtis, kuniškiškas uolumas buvo tos savybės, dėl kurių kun. Julijonas buvo parinktas Lietuvos sostinės vyskupu ir konsekruotas 1955 m. rugsėjo 11.

Visos tikinčiųjų bei kunigų pastangos atitaisyti 1961 m. ištrėmimą ir šią Lietuvos Bažnyčiai padarytą skriaudą iki šiol nedavė jokių vaisių. Tačiau lietuvių vysku nepalaužiamas tikėjimas, jo meilė Dievui, Bažnyčiai ir Tėvynei Lietuvai, jo ištikimybė tiesai ir vyskupiškai misijai, net iš niūrios tremties spinduliuoja Lietuvai ir pasauliui.

Yra pagrįsti spėliojimai, kad 1979 m. popiežiaus Jono Pauliaus II paskirtas kardinolas „in pectore“ yra Vilniaus vyskupas Julijonas Steponavičius.

1980 rugsėjo 10 daugybė jaunimo pasipuošusio baltais ir tautiniais rūbais išsirikiavo Šv. Mikalojaus bažnyčios šventoriuje Vilniuje sutikti vyskupą Julijoną Steponavičių jo 25 metų vyskupystės jubiliejaus proga. Pasirodžius Jo Ekscelencijai, jauniams, kurio daugybė niekada dar nematė savo vyskupo, aukštai iškėlė tautines juostas ir ažuolo vainikus, sudarydami gyvuosius vartus, ir jį jautriai pasveikino.

Vyskupui Steponavičiui buvo uždrausta vykti į Vatikaną su kitais Lietuvos vyskupais 1983 m. „ad limina“ pasimatymai su Šventuoju Tėvu.

1984 m. į Žagarę, pas Jo Ekscelenciją, atvyko Religinių Reikalų Tarybos įgalotinis Petras Anilionis „ispėti“ vyskupą Steponavičių, kad jis neturi teisės – pasirašyti po protestais, važinėti į atlaidus, jubiliejus ir laidotuves, melstis už „nusikaltėlius“ kunigus, raginti katekizuoti vaikus bei kištis į Vilniaus arkivyskupijos reikalus.

Panevėžio vyskupiją dabar administruoja prel. Kazimieras Dulksnys, o Vilniaus arkivyskupiją – kun. Algirdas Kazimieras Gutauskas.

Sveikinimus vyskupui Julijonui Steponavičiui jo sukaktuvių proga siųsti: 235647 Žagarė r., Ždanovo 5-2, Lithuania.

Vasario 16-tos dieną studentai neša vainiką prie Basanavičiaus kapo, Rasų kapinėse.

NAUJAS POGRINDŽIO LEIDINYS

Ateitininkų Kongreso metu Čikagoje buvo paskelbta, kad Vakarų pasiekė naujas pogrindžio leidinys iš Lietuvos vardu „Juventus Academica“. 26 psl. ilgio numeris neturėjo datos. Tekste cituojamas I-asis numeris tai spėjama, kad tai antras numeris.

Leidinyje: 1) Lietuvos Jaunimo Sąjungos valdybos pranešimas, 2) Kreipimasis į Lietuvių jaunimą, 3) Sveikinimas JAV prezidentui R. Reaganui antro išrinkimo proga, 4) Iš mūsų amžininkų kūrybos – Vytauto Mačernio straipsnis „Keli būsimojo lietuvių kataliko inteligento bruožai“. 5) „Juventus Academica“ enciklopedija. Informacija apie ateitininkus. 6) Aš atnešiu jums saulės patekėjimą. Dar vienas V. Mačernio kūrinys iš Ateities, 1938-39 m., Nr. 7. 7) Melas – tai tiesa, Išdavystė – tai meilė? Pastabos po dokumentinio filmo „Meilė ir išdavystė“ peržiūros, 8) Prologas „Susitikimo vietas...“ II-jai daliai. Žinios iš Afganistano. 9) Salomėjos Neries du eilėraščiai iš Ateities, 1926 m., Nr. 9-10, Nr. 11. Štai ištraukos iš „Juventus Academica“.

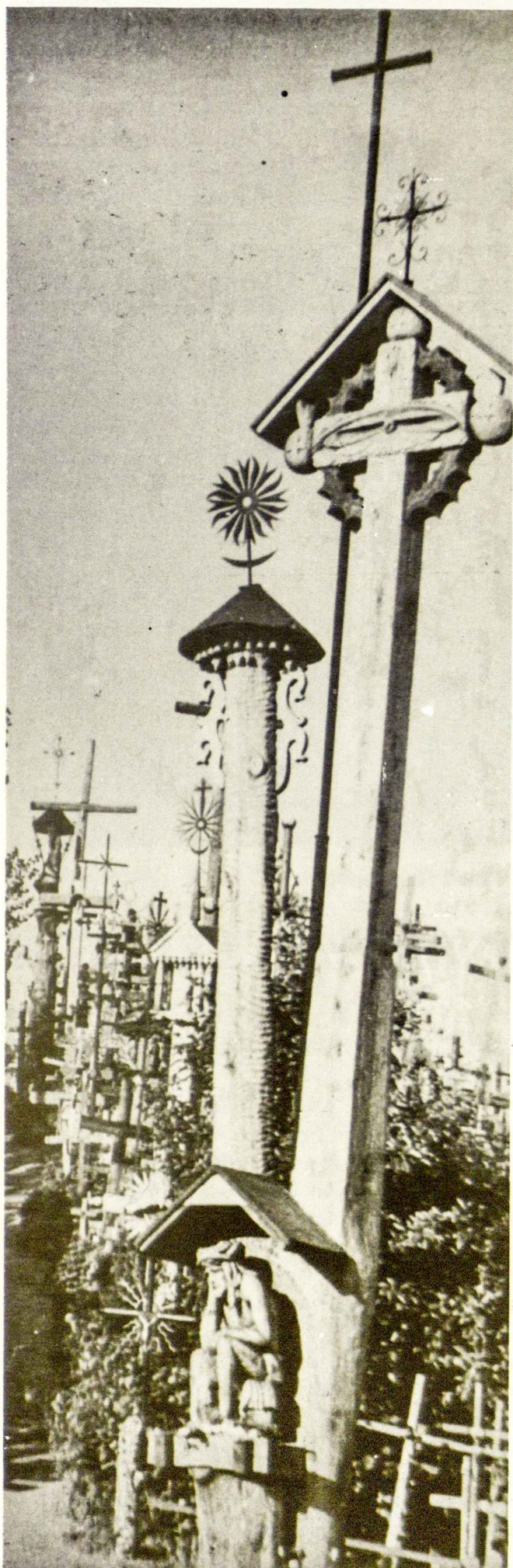
LIETUVOS JAUNIMO SĄJUNGOS VALDYBOS PRANEŠIMAS

Įvyko eilinis LJS valdybos posėdis, kurio didesnė dienotvarkės dalis buvo skirta SNO paskelbtiesiems Tarptautiniams jaunimo metams.

LJS valdybos nariai pagerbė 1984.10.7 nužudyto ukrainiečių tautos nacionalionio didvyrio, įžymaus žmogaus teisių gynėjo Valerijaus Marčenko atminimą.

Plačiai aptarti pasaulio jaunimo gyvenimo svarbesnieji įvykiai ir problemos, Lietuvos jaunimo veiklos gairės ir uždaviniai.

Visi kalbėjusieji vieningai sveikino drąsą ir vertingą užsienio pabaltiečių jaunimo iniciatyvą – planuojamą Taikos ir laisvės ryžto žygį Baltijos jūra. Šis renginys – didžiulė moralinė parama už nacionalinę nepriklausomybę, žmogaus teises kovojantiems Latvijos, Lietuvos, Estijos žmonėms, pagaliau ir deramas propa-

gandinis atsakas (okupantų žargonu tariant) Maskvoje ruošiamam vadinamajam XII-jam Pasaulio jaunimo ir studentų festivaliui, todėl norėtusi tikėti, kad bus panaudotos visos įmanomos priemonės žygiui kuo plačiau išpopuliarinti — informuoti Europos jaunimo organizacijas, pakviesti į svečius atsisakiusius Maskvoje dalyvauti jaunimo organizacijų (mūsų, be abejo, netiksliais duomenimis, festivalyje nedayvaus apie 20 Vakarų Europos šalių krikščionių-demokratų, centristų, konservatorių krypties jaunimo organizacijų) atstovus. Ruošti išsamius reportažus per radiją, atsižvelgti, jei yra galimybių, į kitus Lietuvos jaunimo pasiūlymus (I-sis "J. A." numeris). Mums visiems būtų labai naudinga, jei savo mintimis pasidalintų Tarptautinės demokratinio jaunimo konferencijos Kingstone dalyviai. Visi supranta, kad tik kompleksinė veikla gali susilaukti plataus rezonanso, atkreipti visuomenės dėmesį į Pabaltijo reikalus.

Nepaprastos svarbos tarptautinio gyvenimo įvykiu turėtų tapti 1985.07.23-25 d.d. Kopenhagoje įvyksiantis Pabaltijo tribunolas, skirtas 10-sioms Helsinkio Baigiamajo akto pasirašymo metinėms. Manytume, kad jo organizatoriai savo turiningoje programoje suras vietos 45-ių pabaltiečių memorandumui dėl Ribentropo-Molotovo pakto padarinių likvidavimo — vienam svarbiausių Pabaltijo rezistencinių dokumentų. Šis dokumentas — tai rūstus kaltinamasis aktas agresoriams ir kartu išpėjimas, jog niekam negarantuota laisvė, jei bent nacija planetoje kenčia pažemintus, smurtą, genocidą. LJS siūlo pasiūsti simbolinį teismo kvietimą į Kopenhagos tribunolą V. Molotovui, aktyviam gėdingo sandėrio dalyviui, tarptautiniam nusikaltėliui, buvusiam TSRS užsienio reikalų ministrui. Juk ir dabar teisiami nacistiniai nusikaltėliai todėl, kad visi žinotų — vykdžiusiems genocidą negali būti ramybės niekur ir niekada. Teisingumo vykdytojais turi atlikti savo pareigą, kad milijonų žmonių mirtis nebūtų veltui. Ir potencialūs žudikai, kurie atsiranda dabar, ir jų bendrininkai turi žinoti — jų laukia toks pat atpildas ir po 40, ir po 50 metų.

LJS valdyba drįsta atkreipti gerbiamųjų organizatorių dėmesį į savo pasiūlymą denonsuoti Helsinkio susitarimų Baigiamąjį aktą. (Šiuo pasiūlymu, priimtu Lietuvos Jaunimo Sąjungos slaptosios konferencijos, kreipiamasi į 33 Europos valstybių, JAV ir Kanados vyriausybes. — "J.A.", 1 Nr.). Lietuvos jaunimo atstovai supranta, kad sunku tikėtis palankaus tokio pasiūlymo įvertinimo ir paramos — visada geriau turėti tarptautines humanitarines sutartis, negu jų netekti, pagaliau kiekviena vyriausybė vadovaujasi sava politine strategija ir taktika, demokratiškas valstybių užsienio politiką lemia laisva rinkėjų valia, parlamentai. Jokios realios įtakos savo vyriausybės vidaus ir užsienio politikai neturi tik TSRS piliečiai. Lietuvos jaunimo atstovai mano, kad dešimtmetis — pakankamas laiko

tarpas, per kurį galima įsitikinti sutartį pasirašiusių partnerių garbingumu ir gerais jų ketinimais. Deja, Tarybų Sąjunga su kaupu patvirtino imperialistinė taikos ir laisvės priešo reputaciją – penkerius metus tebesitęsia agresija prieš suverenią valstybę, nuolat vyksta niekuo nepateisinamos represijos. Visų laikų jaunimui būdingas maksimalizmas. Dorovinio maksimalizmo siekia, pagal jo kriterijus visuomenės gyvenimo reiškinius nori vertinti ir Lietuvos jaunimas – todėl visų nuomonė vieninga – jei tarptautinių susitarimų nesilaikoma, jie turi būti denonsuojami. Priešingu atveju tik kompromituojami tiesos ir gėrio idealai, tokie susitarimai tampa visos žmonijos pažangos stabdžiu.

LJS viso Lietuvos jaunimo vardu dėkoja Australijos lietuvių jaunimo sąjungos suvažiavimo dalyviams už nuoširdų ir turiningą sveikinimą. Linkime visam Australijos lietuvių jaunimui – PLJS VI suvažiavimo organizatoriams ir šeiminkams – ištvermės, išradingumo, tikro patriotinio ir kūrybinio pakilimo jį ruošiant. Prie šio darbo stengsis prisidėti ir Lietuvos jaunimas.

Visus labai sujaudino Venezuelos jaunimo rūpestis – šv. Tėvo Jono Pauliaus II kelionės po Lotynų Amerikos šalis metu popiežiui įteiktas prašymas paskirti Lietuvai kardinolą.

Kaip gera, kai pačią jauniausią emigrantų kartą jaudina tėvynės Lietuvos likimas, tikinčiųjų reikalai!

LJS nuoširdžiausiai dėkoja šauniamam lietuvių jaunimui už didelę moralinę paramą.

Apsvarstytas pašauktųjų į vadinamąją būtinąją karo tarnybą jaunuolių klausimas. Pažymėta, kad LJS dar savo kūrimosi laikotarpiu aiškiai suformulavo moralinę poziciją nusikalstamos agresijos atžvilgiu, solidarizuodamasi su Afganistano laisvės gynėjais ir partizanais (Dokumentai paskelbti įvairiuose pogrindžio leidiniuose). Todėl nutarta toliau tęsti propagandinę auklėjamąjį darbą su Lietuvos jaunimu, ieškoti veiksmingesnių priemonių ir būdų. Demaskuodami intervenciją į suverenią valstybę, jos padarinius mūsų jaunimo sąmonei, turime plačiai panaudoti ir turtingą lietuvių tautinės rezistencijos patirtį, paruošti specialią atmintinę jaunimui apie Afganistaną.

Nagrinės propagandos psichologijos ir stiliaus problemos, darbo metodai. Kadangi įvairiausių kreipimusi, pareiškimų forma, nors ir turinti kai kurių privalumų (lakoniškumas, tikslios, griežtos formuluotės), yra ganėtinai įgrįsusi (jų vengia net oficialioji spauda), nelengva apsieiti be sustabarėjusių klišių, pagaliau ji svetima jaunimo mąstysenai, – “Juventus Academica” redkolegija stengsis pagal galimybes skelbti įvairesnių žanrų kūrinius. Paprastumas, aiškumas, mūsų jaunimo jausmų ir mąstymo autentiškumas – tokio tikslo ir siekia “J.A.” redkolegija, visi bendradarbiai.

Buvo išklaudyta LJS programos ir įstatų komisijos

jos pobūdį, daugumos LJS narių pasiūlymus, LJS programos ir įstatų redaktorių komisija mano, kad aukščiau išdėstytuosius reikalavimus labiausiai atitinka žmogaus teisių ideologija. (Bene pirmasis jos „postulatus“, jei neklystame, bus suformulavęs akademikas A. D. Sacharovas savo veikale „Apie šalį ir pasaulį“).

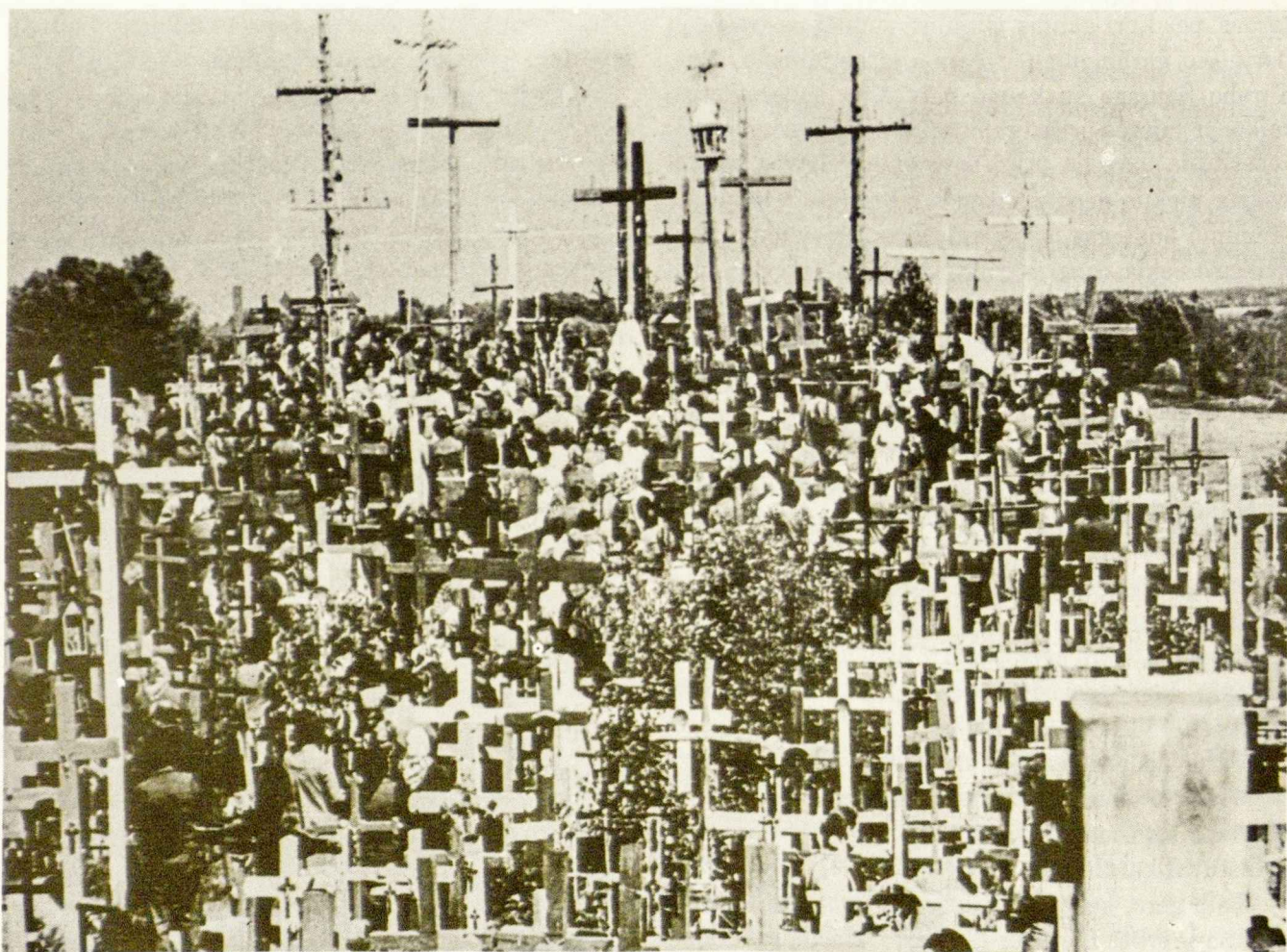
Žmogaus teisių ideologija patraukli dar ir tuo, kad ji, skirtingai nuo politinių filosofijų, — ne imperatyvinė, o pliuralistinė — ji suteikia laisvę gyvuoti įvairiausioms visuomenės organizacijos formoms ir užtikrina taikų jų sambūvį, garantuoja žmogui maksimalią asmeninio pasirinkimo laisvę, leidžia išspręsti gausybę prieštaringų problemų, kurių neįmanoma numatyti ir kurios nuolat kyla asmeninėje, kultūrinėje, socialinėje sferoje. Šiuolaikiniam pasauliui ji priimtina ne tik filosofiniu, bet ir daugeliu praktinių požiūrių, pagaliau ir pats pasaulis iš principo — pliuralistinis, jame, vaizdžiai pasakius, tiek „centrų“, kiek savųjų „aš“.

Vienas svarbiausių tarybinio totalitarizmo (galima vartoti ir terminą „tarptautinio komunizmo“) uždavinių — paversti tautas beveidžiu lydiniu, be religinių, dorovinių tradicijų, be savo kalbos — visa kas sudaro tautos nacionalinį savitumą; sunaikinti istorinę atmintį — juk visos tautos vėlgį, okupantų žargonu tariant, palaipsniui turi virsti tarybine liaudimi (tokia yra ir tarybinio imperializmo agresijos esmė Afganistane).

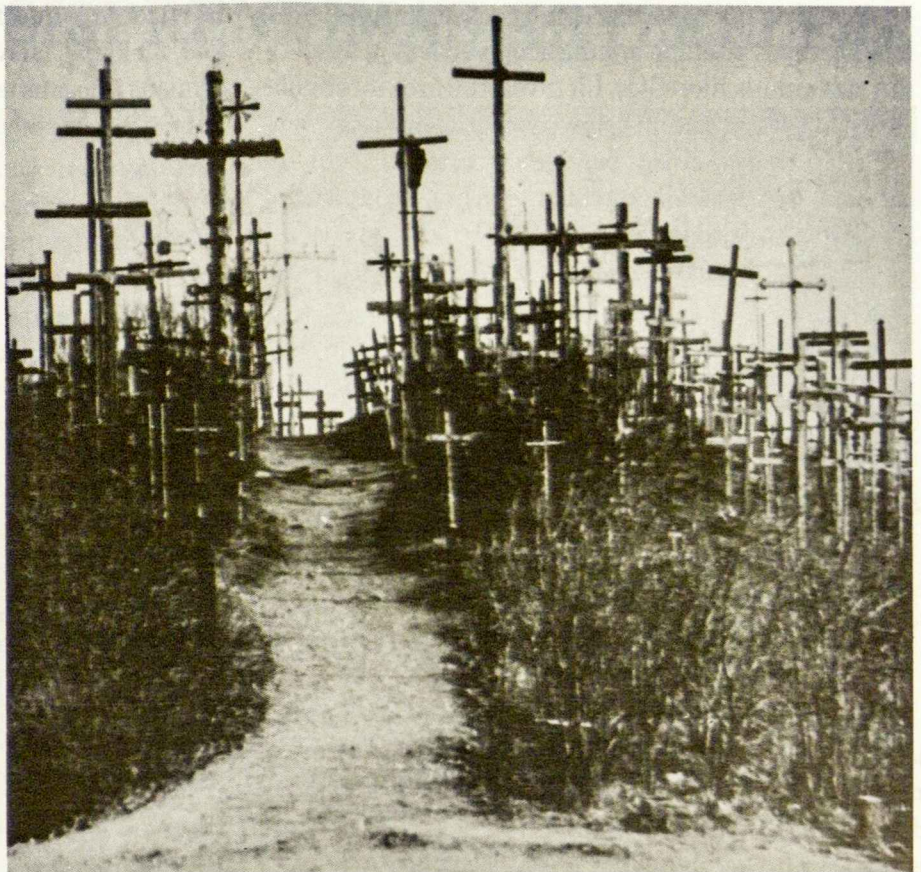
Gali kilti klausimas, ar skiriasi, pavyzdžiui, rusų

jaunimo teisinio judėjimo (žmogaus teisių gynimo) tikslai nuo lietuvių, ukrainiečių, latvių, estų, armėnų, gruzinų? Manytume, kad skiriasi, kadangi visų šių tautų atstovų pagrindinis tikslas — tėvynės nacionalinė nepriklausomybė — viena iš svarbiausių žmogaus teisių judėjimo sudėtinių dalių. Rusų teisiniame judėjime svarbiausia — socialinės permainos. Tačiau, kai kalbama apie kiekvieno mūsų tėvynės nacionalinį suverenumą, visų interesai sutampa — šioje srityje mes tikri internacionalistai, nes kiekviena tauta turi internacionalinių interesų — tai jos nacionalinė nepriklausomybė. Geriausi rusų, ukrainiečių, žydų tautų sūnus, viso pasaulio geros valios žmonės, valstybių vadovai ir politiniai veikėjai patvirtina šiuos teiginius savo gyvenimu, veikla, kūryba — tai ir JAV atstovė prie SNO, politinių mokslų daktarė, profesorė D. Kirkpatrik, JAV prezidentas R. Reaganas, A. Sacharovas, A. Solženycinas, V. Maksimovas, V. Bukovskis, V. Nekrasovas, T. Osipova, V. ir I. Kovaliovi, V. Aksionovas, V. Voinovičius ir daugelis kitų. Jų aistringas žodis ir konkretūs darbai nuolat stiprina ir neleidžia palūžti, kviečia eiti tos pačios žvaigždės kryptimi. Todėl mes dar kartą — Tarptautinių jaunimo metų proga — LJS, viso Lietuvos jaunimo vardu reiškiame jiems savo nuoširdžios pagarbos ir meilės žodžius.

Lietuvos jaunimo sąjungos valdyba nutarė paskelbti sveikinimą JAV prezidentui R. Reaganui antrojo išrinkimo į JAV prezidento postą proga.

trumpa ataskaita apie darbo eigą ir kylančias teorines problemas. Pranešime pažymėta, kad neįmanoma laisvos, demokratinės valstybės jaunimo organizacijų struktūrų, jų ideologijos automatiškai perkelti į totalitarinę visuomenę, okupuotą valstybę. Kokie patrauklūs bebūtų ateitininkų, pavasarininkų ir kitų nepriklausomos Lietuvos jaunimo organizacijų idealai, jų nuopelnai auklėjant tuometinę jaunąją kartą, jų indelis kovoje už Tėvynės laisvę, — perėmę jų estafetę, apmąstę ir kūrybiškai įsisavinę turtingą jų palikimą, mes turime eiti savo keliu, stengdamiesi, kad mūsų ateitis būtų verta praeities. Dabar ir pradėdame suvokti, atsakomybę už savo darbą, nes pradėti turėsime nuo paprasčiausios socialinės institucijos — nuo žmogaus, vadinasi nuo savęs, savo artimųjų, draugų. Siekdami sukurti laisvą tėvynę (o kartu ir naują politinę-socialinę struktūrą), turime pakeisti savo vidų, tapti piliečiais, išsiugdyti nepriekaištingas moralines savybes. Kokia gyvenimo, dvasinių vertybių prasmė? Koks mūsų darbo ir kovos tikslas? Kokie teisiniai, vertybiniai, doroviniai, pasaulėžiūriniai kovos principai? Kartu ieškodami atsakymo į šiuos klausimus, turime pakalbėti apie mūsų organizacijos ideologiją.

Juk nesuklysimė pasakę, kad LJS — tai visų pirma dvasinė sąjunga širdyje — inpectore: valdybos narių pavardės viešai nežinomos, savo narystės joje taip pat nepatvirtinsi jokiais liudijimais, niekas nepatikrins, kaip naujieji nariai moka įstatus ir ar gerai perpratę organizacijos programą, ar laiku sumoka nario mokesčių. Tokia rūsti realybė, kai reikalą turime su galingu prie-

vartos aparatu, etatiniais ir neetatiniais KGB darbuotojais ir informatoriais — auditorijose, cechuose, įstaigų kabinetuose, armijoje. Todėl mūsų darbe nedovanotinas bet koks bravūriškumas, jokia išorinė organizacijos atributika negalima. Kol daugeliui mūsų neprieinama literatūra apie Lietuvos partizanų kovas, jų atsiminimai, didelę pažintinę reikšmę turės knygos apie karo metais veikusias jaunimo organizacijas — A. Fadejevo „Jaunoji gvardija“ ir kitos.

Ideologija, kuria savo veikloje vadovautųsi LJS, turi patenkinti didesniąją jaunimo dalį, tapti daugumos platforma, efektyviausiai padėti suformuoti požiūrių sistemą, savo ruožtu peraugančią į pasaulėžiūrą, neužgauti niekieno įsitikinimų ir jokių būdu neprimesti savo požiūrių ir dogmų. Juk mums žinoma ideologija tik pačia blogiausia prasme, o ir pats žodis „ideologija“ priverčia įtariai suklusti. Puikiai suprantame, kad mums negali imponuoti „nepajudinamomis“ dogmomis, pagaliau šiuolaikinės visuomenės struktūromis ar politinėmis filosofijomis pagrįstos ideologijos. Be to, kiekviena ideologija negali išvengti vienpusiškumo, ji niekada neapreps kaleidoskopiškai besikeičiančio pasaulio. Marksizmas-leninizmas, kuris mums žinomas ir teoriškai, ir praktiškai, virto totalitarine partinės biurokratijos valdžia; visi žinome, kur nuvedė nacionalsocialistų ideologija (beje, kai kurie teisinio sąjūdžio teoretikai ir dalyviai komunistinę ideologiją dar vadina nacionalbolševistine).

Atsižvelgdama į realiąją mūsų laikmečio situaciją, LJS turimą kuklią praktinio darbo patirtį, organizaci-

Pasiūlyta periodiškai skelbti žymiausių nepriklausomos Lietuvos jaunimo organizacijų vadovų, jų auklėtinių straipsnius filosofijos, Lietuvos kultūros ir religijos istorijos, tuometinės moksleivijos ir studentijos gyvenimo klausimais. Mūsų pareiga — gražinti pelnytai visiems priklausanti turtingą dvasinį ir kultūrinį amžininkų palikimą.

Tarptautinių jaunimo metų proga vieningai priimtas kreipimasis į Lietuvos jaunimą.

Brangusis Lietuvos jaunime! Tarptautinių jaunimo metų proga LJS valdyba kreipiasi į kiekvieną Lietuvos jaunuolį ir jaunuolę, visus mūsų sąjungos narius.

Mūsų tautos dvasinių vertybių išsaugojimas, mūsų jaunimo dvasinė ir fizinė sveikata priklauso ne tiek nuo organizacinės ar politinės mūsų vienybės, o nuo to, kaip kiekvienas iš mūsų asmeniškai, individualiai bus pasiruošęs dvasiškam ir žmogiškam pasipriešinimui prieš okupantų savivalę, smurtą, kultūrinį ir fizinį genocidą.

Turime teisę turėti savąją nepriklausomą Lietuvos jaunimo organizaciją — okupantų malonė mums nereikalinga. LJS-Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos dalis, mūsų interesus kongresuose ir suvažiavimuose atstovauja mūsų išrinktasis igaliojtinis ("J.A.", nr. 1), o visi kartu — pasaulio lietuvių jaunimas — esame didelė jėga ir nieko nepagailėsime, kad mūsų tėvynė būtų

laisva, kad būtų užtikrinta tikrai tvirta taika žemėje, kad niekieno laisvei negrėstų pavojus. Prisimename įžymaus žmogaus teisių gynėjo žodžius — maža galimybė laimėti neturi sumenkinti mūsų pastangų — kaip tik tos pastangos gali padidinti šią galimybę.

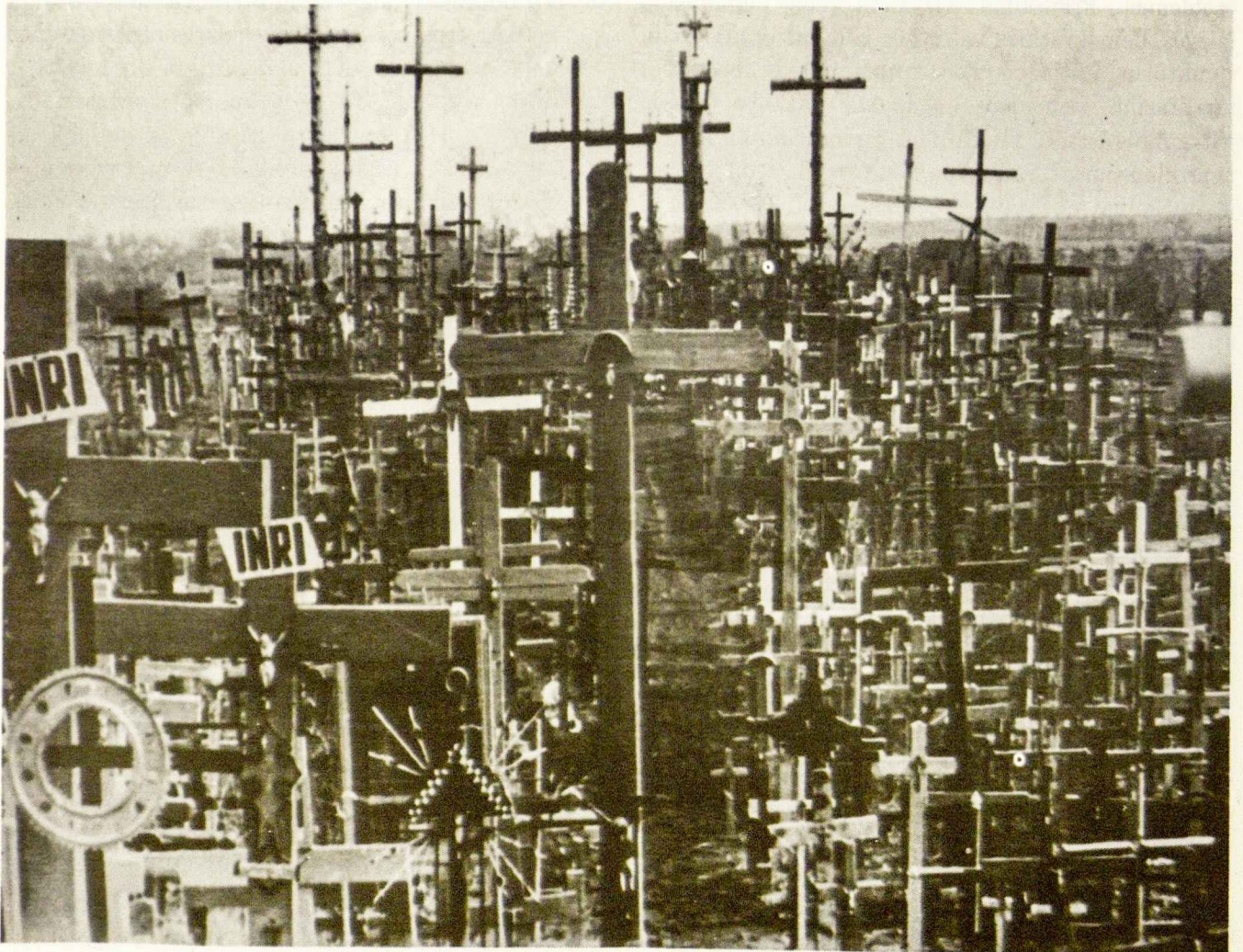
Mūsų bendraamžiai jau penkeri metai beprasmiškai žūsta Afganistane, atlikdami vadinamąją "internacionalinę pareigą riboto tarybinių karo pajėgų kontingento" sudėtyje — o iš tikrųjų tapdami žudikais, baudėjais, žudydami niekuo nekaltus suverenios valstybės žmones, degindami jos kaimus ir miestus.

Mes rizikuojame tapti visos žmonijos gėda! Todėl LJS valdyba įsakmiai pabrėžia — remdamiesi Visuotine žmogaus teisių deklaracija — doroviniu dokumentu, sąžinės sumetimais drąsiai atsisakykime priimti karinę priesaiką, nebūkime bailiais okupantų įrankiais.

Rašydami šiuos žodžius, mes jaučiame, kad kalbame šimtų tūkstančių nužudytųjų geriausių Lietuvos sūnų — partizanų ir tremtinių, kovų už tėvynės nepriklausomybę didvyrių — mūsų jaunimo atstovų vardu.

Gyvenk, kovok, dirbk taip, tarytum nuo tavęs vienintelio priklausytų tėvynės likimas!

Lietuvos jaunimo sąjungos valdyba

APSISPRENDIMAS KRYŽKELĖJE

Kun. dr. Valdemaras M. Cukuras

Kelio, vingių vingiais ir nuolatiniais kliūčių išvagoto, įvaizdis yra būdingas ne tik ateitininkijai, bet pačia giliausia prasme tai yra ir pačios krikščionybės gyvenimo simbolis: mes esam piligrimai, esam nuolat „pakeliui“, nuolatinėje kelionėje „į namus“. Suprantama, kodėl ir ateitininkai savo deimantinės sukakties proga yra raginami truputį sustoti, pažvelgti atgal ir susimąstyti. Ilgai gaišti ir žvalgytis, paskęsti praeities „apdūmojimuose“, tačiau neleidžia nesulaikomai pirmyn besisukąs gyvenimo ratas. Mums privalu tik trumpai susikaupti ir susiorientuoti. Esam pasiekę kryžkelę, o tokių didesnių ar mažesnių kryžkelių ir praeitasis mūsų kelias yra turėjęs. Kaip žinote, lietuvių tauta, kurioje gimė mūsų sąjūdis, kuriai buvo paskirti geriausieji šio sąjūdžio poveikyje subrandintieji vaisiai, dar vis tebėra pavergta. Daugelis kūrybingiausių ateitininkų šeimos narių nebegrižo iš koncentracijos lagerių ir kalėjimų, o kiti buvo išblaškyti po tolimus pasaulio kraštus. Visiškai naujos gyvenimo sąlygos, dar gana svetima socialinė-politinė bei kultūrinė aplinka

sudarė pirmąjį iššūkį ateitininkijai — ji turėjo pasijusti atsidūrusi kryžkelėje. Pradžioje, dar vis gyvenant Lietuvos gyvenimo nuotaikom, savo tarpe turint didelį skaičių Lietuvoje subrendusių mūsų sąjūdžio vadų, neatrodė, kad būtų rimtesnių problemų ir sunkumo rinktis geriausią, tiesiausią kelią tolimesnei savo veiklai. Papročiai, veiklos metodai, bendroji nuotaika — vis dar vystėsi „prisimenant“, liekant ištikimais praeityje suformuluotiems uždaviniams. Visi, kuriems teko dalyvauti 1954 m. sušauktame Kongrese Čikagoje, šitai dar galėjo aiškiai pajusti. Po to, kai jau geriau įleidome šaknis į pasirinkto (arba mums paskirtojo) krašto gyvenimą, išauginom eilę gabių ir aktyvių dar studijuojančių ir studijas baigusių jaunuolių ir toliau stengėmės palaikyti mūsų sąjūdžio tradicijas: organizavome eilę Kongresų ir jiems parinkdavome prasmingų šūkių.

Bet, šiame Jubiliejiniame Kongrese organizatoriai jau nebegalėjo surasti vieno visus patenkinančio šūkio. Man atrodo, kad dėl šito neturėtume liūdėti, bet veikiau laikyti lyg ir pačios Apvaizdos ženklą. Jau atėjo laikas visas išorinės manifestacijos formas bei simbolius iš naujo peržiūrėti, pasverti jų poveikį šiems laikams ir atvirai paklausti, ar jie tebėra efektyvūs, ar jie prakalba į mūsų

Jau atėjo laikas visas išorinės manifestacijos formas bei simbolius iš naujo peržiūrėti, pasverti jų poveikį šiems laikams ir atvirai paklausti, ar jie tebėra efektyvūs, ar jie prakalba į mūsų jaunimą, ar jie daro mūsų sąjūdį įtikinančiu kitiems...

jaunimą, ar jie daro mūsų sąjūdį įtikinančiu kitiems, gyvybės ugnį įskeliantia mums patiems.

Taigi prisipažinkime, kad esam ir vėl tam tikroje kryžkelėje, ir mums privalu rinktis, kuriuo keliu ir kokiom priemonėm tęsime kelionę ateitin. Rinktis kelio kryptį, kuri būtų ir teisinga ir tikra. Šis Jubiliejinis mūsų Kongresas... todėl mums, taip gausiai susirinkusiems ir atstovaujantiems net tolimuosius kraštus, yra labai gera proga šitai padaryti.

Visų pirma įsidėmėkime, kad šio meto *didžioji grėsmė*, pasiryžusi lyg potvynio banga užlieti ir viską paskandinti, yra sparčiai besiplečiantis sekuliarizmas ir ateistinis humanizmas. Šitos grėsmės, šito priešo veidas nėra ryškus, bet jo jėga apgaulingai stipri. Tai yra tarsi nesulaikomai besiskverbias užnuodytas oras, kurio nei šaltinio, nei krypties nesurasi, o jei ir kartais surasi, tai nieko negalėsi padaryti, nes jis vis tiek ir toliau skverbiasi, pamašu užnuodydamas ir pavergdamas. Pasipriešinimas šitokiai grėsmei reikalauja visiškai kitokios kovos, kitos apsigynimo taktikos, nes čia fronto linijų nebėra, priešas sunkiai identifikuojamas. Ateitininkija negalės išvengti šito priešo. Su baime ir mes jau galėjome pastebėti, kad ir mūsų pačių idėjinėje šeimoje vienas kitas jau pasidavė šiam blogiui. Laisvojo pasaulio gyvenimo sąlygos, deja, savaime mūsų neparuošia tokiai kovai, priešingai — ši sekuliarizmo banga, prisidengusi įvairiomis kaukėmis, visai netikėtai gali pradėti mus asmeniškai ir kaip kolektyvą atakuoti, sugestyviai patraukdama ir užnuodydama net ir pačius kilniausius mūsų žmones. Ateitininkija todėl labiau negu bet kada praeity pasijus lyg sala putojančioje jūroje, o josios mažesnieji vienetai ir paskiri asmenys, atskirti geografiniais nuoto-

liais nuo bendraminčių, tikrai atsidurs pavojuje. Kryžkelė, kurioje dabar esame, būtina visiems plačiai atverti akis, nedelsiant apsispręsti ir būti pasiruošusiems tą didįjį pavojų pasitikti. Čia jau iki šiol naudojamų kovos priemonių nebepakaks. Pirmiausia kiekvienas ateitininkas-kė privalo asmeniškai ir kaip organizacinis vienetas rimtai ir atvirai pažvelgti į savo vidų, nuoširdžiai, sakytume, „atlikti“ ideologines rekolekcijas“, sukaupti visas teigiamąsias dvasines pajėgas. Antra — reikia gerai susipažinti, kas šiuo metu daroma visoje Bažnyčioje ir esminius nurodymus atitinkamai pritaikyti mūsų — lietuviškojo gyvenimo — sąlygoms. Viena iš būdingiausių reiškinių, kurie šiandien Bažnyčios teoretinę ir praktinę-gyvenamąją plotmę, yra centrinio viso josios gyvenimo akcento nukreipimas į Kristaus Prisikėlimą.

Šis naujasis „akcentas“ turės nepaprastos reikšmės ir ATEITIES sąjūdžio atsinaujinimo ir tolimesnės plėtotės eigoje. Šv. Pauliaus skelbtasis ir paties Dievo įkvėptasis kvietimas visą pasaulį atnaujinti Kristuje, visa Įsikūnijimo paslapties persunkta Bažnyčios sakramentinė veikla — viskas įgyja gilesnę ir šių laikų žmogų patraukiančią bei jojo gyvenimo viltį labiausiai sustiprinančią prasmę, jeigu bus nukreipta į Kristaus, Atpirkėjo ir Išganytojo Prisikėlimą. Kristaus Prisikėlimas, pabrėžia naujasis akcentas, yra visos atpirtosios kūrinių galutinio perkeitimo pažadas. Siekdami viską atnaujinti ir patys nuoširdžiai atsinaujinti ir dvasia atgimti, ateitininkai, nuostabiu Apvaizdos lėmimu ir mūsų pirmūnų charizmos atvesti į gyvenimą, turi pasijusti esą laimingai pašaukti dalyvauti šios gimstančios Bažnyčios gyvenimo srovės tekmeje. Čia, o ne kur kitur, mūsų sąjūdžiui bus galima

Visų pirma įsidėmėkime, kad šio meto didžioji grėsmė, pasiryžusi lyg potvyno banga užlieti ir viską paskandinti, yra sparčiai besiplečiantis sekuliarizmas ir ateistinis humanizmas.

Prieš pajudant iš dabartinės kryžkelės, būtina persvarstyti visos ateitininkijos ryšį su Kristumi ir labai rimtai, atvirai paklausti, kas yra Kristus man, asmeniškai, mūsų organizacijai ir mūsų tautai.

rasti pakankamai priemonių ir jėgos pasipriešinti visuotinai materializmo bei sekuliarizmo grėsmei. Iš čia, iš šios centrinės orientacijos turi formuotis visi, net patys konkrečiausi, mūsų veiklos planai, mūsų siekiai, visa mūsų kūrybinė akcija. Todėl, prieš pajudant iš dabartinės kryžkelės, būtina persvarstyti visos ateitininkijos ryšį su Kristumi ir labai rimtai, atvirai paklausti, kas yra Kristus man, asmeniškai, mūsų organizacijai ir mūsų tautai: ar Kristus man tėra abstrakti idėja, miglotas genialaus dorovės mokytojo atvaizdas, didingas istorijos bėgyje iškilusio pranašo paveikslas, kurį reikia patalpinti šalia kitų iškilusių žmonijos istorijoje iškilusių asmenybių prisiminimų galerijoje? Jei Kristus man dar nėra tapęs gyvuoju Dievu, mano paties asmens slaptųjų gelmų Atskleidėju ir nepabaigiamo pokalbio Iniciatorium – aš dar nesu pabudęs tikrajam gyvenimui, mano kartojamas „Viską atnaujinti...” – tik tuščia frazė, tik nubluskusios vėliavos vėjuje blaškomos raidės...

Kad pastangos gyvai ir sąžiningai atsakyti į tuos klausimus neliktų tik abstrakcija, nerealizuojama svajonė, pamaldžiu katekizminių atsakymų kartojimu, mums tektų pradėti nuo praktiškų, konkrečių žingsnių. Tokios konkrečios progos dabar mums jau yra atsiradusios. Pirmiausia – tai pasiruošimas 1987 m. įvyksiančiai Lietuvos Krikšto sukakčiai. Ateitininkija, nuo pat savo gyvavimo pradžios atsistojusi lietuvių tautos dvasinio atgimimo avangarde, privalo šios sukakties pasirengimuose imtis vadovaujančios rolės. Visos mūsų organizacijos sąjungos turės paruošti atitinkamas programas, konkrečius planus, kurie įtrauktų visus nuo pat jauniausių iki vyriausiųjų į entuziastingą darbą. Įsijungdami, esu įsitikinęs, mes pamažu pasijusime, kad kažkas naujo ir žavingo subanguoja mummyse, kad mes jau vien šituo dvasiniu sužėrėjimu be vargo pasieksime ir kitus mūsų tautiečius. Kitas konkretus uždavinys, kuris ypač dabar kviečia ateitininkus aktyviau įsijungti – tai lietuviškųjų

Federacijos vadas, Juozas Polikaitis su studentais ir moksleiviais ateitininkais, 1985 spalio 26 d.

parapijų likimas išseivių tankiau apgyventuose centruose. Gana dažnai tenka nugirsti nusiskundimų, ypač Šiaurės Amerikos lietuvių kolonijose, kad naujieji ateiviai ir ypač ateitininkai kažkodėl stovėjo nuošaliai ir vengdavo įsijungti į aktyvesnę parapijos gyvenimą. Kunigų skaičius mažėja, naujų pašaukimų labai reta. Todėl ryšium su visuotinio mūsų dvasinio atgimimo pastangom privalėtume rimčiau pasvarstyti nuolatinių diakonų klausimą išdrįsti save paaugoti šioms kilnioms pareigoms. Tai tik porą konkrečių pavyzdžių, kurie jau čia pat, jau šiandien beldžiasi ir laukia ateitininkų atsakymo. Konkrečiai šiems ir panašioms vėliau iškilusiems uždaviniams užsiangažavę ateitininkai, nuolat palaikydami asmenišką ryšį su savuoju centru – gyvuju Kristumi, galės žymiau geriau priešintis tai didžiajai grėsmei – sekuliarizmui ir ateistiniam humanizmui, kuris jau taiko į pačią lietuvių tautos širdį.

Grįžkime dar kartą prie „kryžkelės“ ir „kelionės“ įvaizdžių. Taigi, kryptis jau paaiškėjo, lieka tik pajudėti iš kryžkelės tolyn – to nušvitusio kalno kryptim. Keliauti neįmanoma pirma gerai nepasiruošus, apsiginklavus būtiniausiom priemonėmis. Mums žinoma, kad ir pats mūsų Ideologijos teoretikas prof. St. Šalkauskis nepasitenkino tik mūsų įkvėptojo šūkio „Visa atnaujinti Kristuje“ kontempliavimu. Jis suformulavo penkis pagrindinius principus, kurie yra būtini šio didingo idealo realizavimui. Kun. St. Yla Ateitininkų vadove paaiškina: „Penki ateitininkų principai yra lyg penki atramos taškai visam šakotam jų veikimui“ (50 psl.). Šitiems principams suprasti, išsąmoninti skiriami mūsų ruošiamieji kursai, studijinės konferencijos, rekolekcijos. Tačiau vien tuo pasitenkinti negalime. Reikia, kad šių principų šviesoje mes atgautume ir subręstume. Pirmoje eilėje tad būtina išugdyti taurią ir gerai išbalansuotą asmenybę, o tasai auklėjimas ir auklėjimasis privalo prasidėti jau pačių mūsų jaunučių ir niekad nepasiliauti – net ir senyvo amžiaus susilaukus. Bręsdama ateitininko-kės asmenybė pamažu, palaipsniui išsąmonins minėtuose principuose, ir tie principai turės pavirsti integralia jo – jos gyvenimo dalimi. Visam šitam reikia laiko ir nepaliaujamų pastangų. Todėl nemanykim, kad privalome ilgai sustoti kryžkelėje ir laukti kol subręsim, o tik tada leistis į kelionę idealo link. Visai ne. Mes bręstam ir tobulėjam tik „keliaudami“, vyresnių,

vienminčių ir ta pačia idėja užsidegusių bičiulių draugėje, vienas kitam reikale ištiesdami ranką.

Nekartą teko girdėti pastabų, sekančią, kad ateitininkija yra vienintelė organizacija, kuri apjungia net keturias kartas. Taip, mes esam unikali organizacija – ir tai ne vien tik mūsų tautiečių tarpe, bet ir visoje krikščionių Bendrijoje-Bažnyčioje. Unikali savo centriniu ryšiu su Kristumi ir nuostabiu, nepakartojamu tikinčiosios Lietuvos charakteriu. Visa šitai ateitininkas-kė turi su nuolankiu dėkingumu imti į širdį. Iš čia kyla ir mūsų šventas įsipareigojimas. Ateitininkui neprivalo būti svetima nė viena žmogiškosios veiklos ir kūrybos sritis. Mūsų žmonės, kaip rodo mūsų 75-ties metų istorija, dalyvavo visur – ir laisvės kovose atkuriant Nepriklausomą valstybę, ir visuomeninėje-politinėje veikloje jau atsikūrusioje Lietuvoje, ir plačiašakėje kultūrinėje ir sąmoningoje religinėje veikloje. Ir dabar, dabartinėse sąlygose gyvenamame krašte, visi ateitininkai neprivalo pasitenkinti tik vidutiniškumu, tik kasdieninių poreikių patenkinimu, bet siekti aukščiausių kvalifikacijų, iškilumo (excellence) savo pasirinktoje srity. Šitaip „keliaudami tikslo link“ ateitininkų šeimos nariai, nesvarbu kokį poaukštį ar kompetencijos viršūnę bus pasiekę, niekad nenutraukę savosios dvasios gijos su Centru, nepanaudod savosios pozicijos ką nors „nugalėti“, bet taps tikrai įrankiu ar „liudininku“ tosios dvasinės gyvybės, kurią jam-jai yra davusi lietuvių tauta ir kurią nuolat paslaptinai gaivina tas nenutrauktasis ryšys su Kristumi. Visa tai gal atrodys kaip per daug išidealizuotas sapnas, nepasiekiamas tobulybė. Tačiau, kaip savo laiku pats mūsų St. Šalkauskis ir šįmet beveik tais pačiais žodžiais į pasaulio jaunimą prabilęs popiežius Jonas Paulius II pabrėžė, gyva, svajojanti ir apie ateitį „sapnuojanti“, gyvoji dvasia yra natūrali kiekvienam jaunam žmogui. Ateitininkija gi yra iš esmės protesto ir vidinio nerimo ženklų atžymėtas sąjūdis. Ne pasenusi ir pavargusi, apatijos paliesta dabarties žmogaus dvasia, bet tikrai toji jaunatviškai gaji ir drąsi dvasia, kurioje gimė ATEITIS, įstengs sėkmingai atsistoti priešais didžiąją sekuliarizmo grėsmę. Mes, kurie gyvename už tėvynės ribų, apsupti daugiakultūrinės ir daugiareliginės įvairybės, labai lengvai galime prarasti savąjį identitetą ir visai nejučiom išstatyti save tai pavergiančiai ir viską niveliuojančiai bangai.

Ne pasenusi ir pavargusi, apatijos paliesta dabarties žmogaus dvasia, bet tikrai toji jaunatviškai gaji ir drąsi dvasia, kurioje gimė ATEITIS, įstengs sėkmingai atsistoti priešais didžiąją sekuliarizmo grėsmę.

Kun. A. Saulaitis su Chicagos Lipniūno kuopos moksleiviais kuopos susikaupio savaitgalio metu.

Ateitininkams taip pat, kaip ir kitiems, lygiai toks pats pavojus gresia — pavojus prarasti pusiausvyrą, susimaišyti vertybių eilėje, kaip ir daugeliui kitų mūsų tautiečių. Tačiau mes turime nuostabų savųjų tradicijų sukauptų, mūsų nelygstamosios idėjos saulėje subrandintų rezervų, mūsų dvasinio lobio. Juo dabar kaip tik teks pasinaudoti, pakartotinai prie jo sugrįžti.

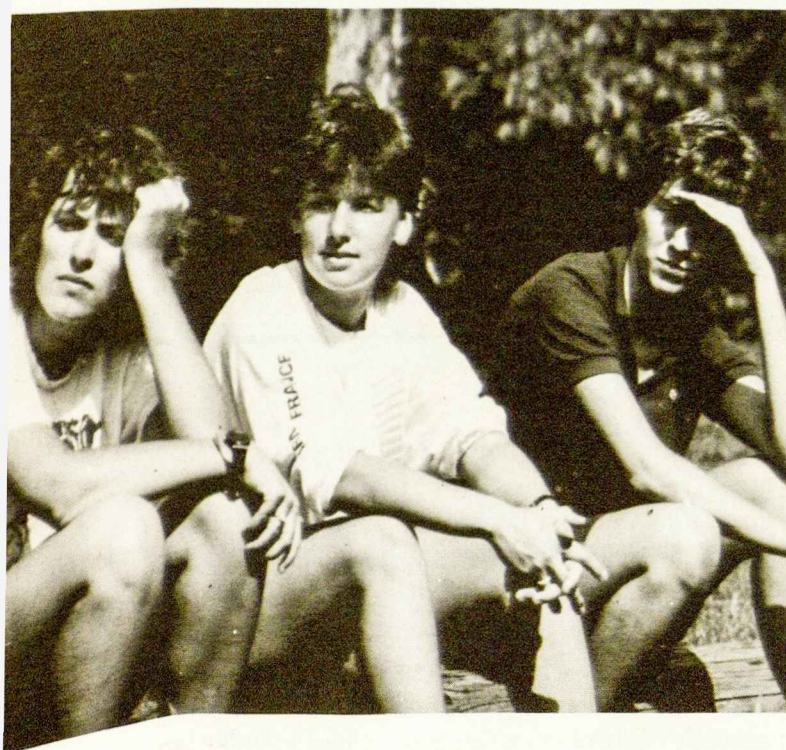
Taigi, jau pats metas mums visiems pajudėti iš kryžkelės. Kelias, į kurį krypsta mūsų žingsniai, dar neišbandytas, reikia tikėtis atsiras jame ir nelygumų, duobių ir gal visa eilė pavojų. Mes tačiau neprivalome

bijoti rizikuoti, bandyti naujas priemones, pasimokyti iš mūsų kaimynų. Kartu sutartinai keliaudami, ir vienas kitam broliškai ranką ištiesdami, disciplinujoti ir galutinio Prisikėlimo pažado gaivinamos VILTIES palaikomi mes neturėtome nuklysti.

Leiskite pabaigti, sujungiant į vieną sakinį mūsų himno du posmelius: „Ateitį regim tėvynės laimingą, nes Lietuvą Dievas apeveizdi ir gina, amžiais suvargusios jos neapleis“. Šitoks yra mūsų įsitikinimas ir šitoks yra mūsų pasiryžimas pradėdant kelionę į mūsų sąjūdžio pirmojo šimtmečio galą.

Studentų ateitininkų sąjungos stovykla

Trys studentės stovyklautojos: A. Naikauskaitė, R. Kūraitė ir N. Pemkutė.

Vėjas Liulevičius

Penktadienį, rugpjūčio 23 d., jau sutemus, susirinko 22-jų studentų būrys į stovyklavietę „Shaw-waw-nas-see“ vienos savaitės stovyklai. Stovyklą suruošė Raminta Pemkutė ir Arūnas Pemkus. Ši stovyklavietė yra Kankakee upės slėnyje (pusantros valandos kelio nuo Čikagos) ir yra išlaikoma 4-H organizacijos. Po laužo su dainomis tarp stovyklos pušaičių studentai įsikūrė mediniuose nameliuose.

Šeštadienio rytą toliau susipažinome, bežaisdami draugiškai tinklinį, bet tuoj reikėjo išsiskirstyti į darbo būrelius. Vienas būrelis paruošė vakarinę maldą, kol antrasis susipažino su retesniais lietuviškais žodžiais (kuriuos, buvo siūloma, reikėtų bandyt panaudoti per dieną). Kitą dieną, šie būreliai apsikeitė pareigom. Po trumpo lietaus išėjom valgyti kitame Rock Creek kran-te. Jau oras buvo malonesnis, vėsesnis. Pasimaudę stovyklavietės baseine, stovyklautojai susirinko pievoje klausytis paskaitų. Pirmą paskaita buvo skaitoma latvės Anita Bedelis, kuri neseniai dirbo Baltic Lobby Washingtonė. Jos paskaita turėjo dvi bendras temas: „lobbying“ procedūra ir karjeros politinėje veikloje. Paskaitininkė labai aiškiai apibudino žingsnius sėk-

mingai veiklai abiejose srityse. Ji taip pat turėjo kelis konkrečius pasiūlymus, kaip būtų įmanoma stipriau paveikti krašto pareigūnus atstovauti pabaltiečių interesams savo politikoje. Anita Bedelis siūlė, kad pabaltiečiai intensyviau naudotųsi spaudos „Laiškai redakcijai“ skyriais, nes šie yra informacinis „Vox Populi“, kad mūsų visuomenės politiniai vienetai kartu aukotų amerikietiškom partijom, o ne pavieniui (nes kitaip šios aukos nėra pastebimos), ir pagaliau ji siūlė įsteigti „Baltic Freedom Prize“ komitetą, kuris pažymėtų atskirų politikų nuopelnus pabaltiečių reikalui.

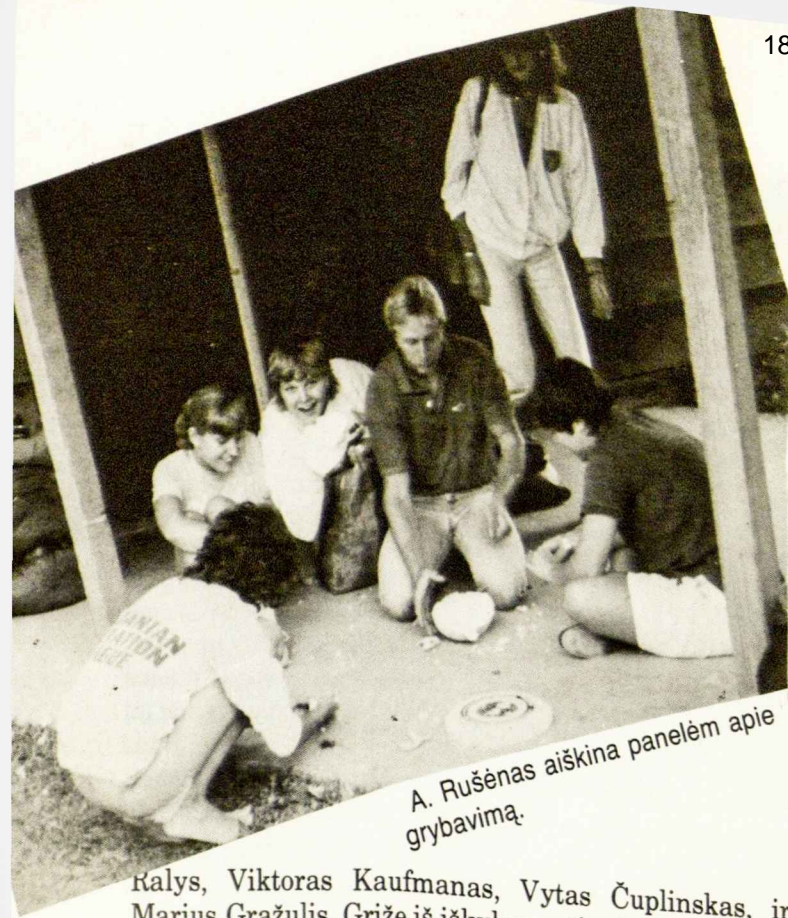
Tolimesnė paskaita buvo dr. Petro Kisieliaus, Jr., kuris ragino „išseivijos būklę ir dabartinę ateitininkiją apsvarstyti“. Ateitininkijos didžiausia stiprybė yra tame, kad ji yra sąjūdis, o ne tik organizacija. Tuo suprantame, kad ateitininkija yra gyvenimo būdas bei atsakymas, o ne tik biurokratinis ar visuomeninis vienetas. Pagal dr. Kisielių, turime visi „tapti idėjos kaliniais, tik lietuviškame darbe prasmę rasti“. Įdomiausia buvo dr. Kisieliaus idealus ateitininko apibūžimas. Šis vengtų pagyrų, tyliai veiktų kitus ir kitų gabumus reklamuotų, būtų ateitininkų vizijos misionierius, budėtų, visada pasiruošęs save ir kitus mobilizuoti į darbą, ir optimistas, kurį „nesėkmė tik dar daugiau uždegtų“. Po abiejų paskaitų ėjo klausimų ir diskusijų laikotarpis. Karštai aptarėme vieną dr. Kisieliaus paskaitos siūlymą: kad tas, kas gali, turėtų aplankyti Lietuvą. Nutarėme, kad susipažinimas su okupuotos tėvynės būkle ir žmonių nuotaika svarbu, bet kad tam tikras subrendimas ir psichologinis pasiruošimas būtinais reikalingas jaunuoliui. Vakariene buvo valgoma gamtoje. Prieš išsiskirstydami miegui, susikaupėme maldai. Maldos būrelis

buvo sudramatizavęs „Jėzus prie Samarijos šulinio“ skaitinį. Jį mums suvaidino Darius Čuplinskas, Nida Pemkutė ir Viktoras Kaufmanas. Stovėdami ant laiptelio virš upės, mąstėme apie gaivinančio gyvybės vandens reikšmę.

Sekmadienį visą dieną grėsė lietus, bet pagaliau pasigailėjo ir nepasireiškė. Ryto mišios buvo atnašaujamos kunigo Viktoro Rimšelio. Altorius buvo papuoštas puokšte spalvingų gėlių, kurias parūpino paskaitininkas dr. Kazys Pemkus. Po mišių buvo dr. Pemkaus paskaita ir trumputės diskusijos. Savo paskaitoje dr. Pemkus palietė daug temų, tarp jų ateitininkų istoriją, ateitininkijos uždavinius ir ateinančio Kongreso ruošos problematiką. Po pietų buvo galima pasportuoti ar pasimaudyti. Vakarinė programa susidėjo iš trumpučių pasirodymų ir dainavimo.

Pirmadienį visi geromis pusryčiais pasiruošė dienos ekskursijai. Ryte taip pat buvo išrankioti pirmamečiai stovyklautojai kaip „fukasai“ ir pažymėti prilipdytais ženklais bei priristomis „styrofoam“ nosimis. Tačiau fuksavimas buvo greit užmirštas, kai atvažiavo autobusas su kanojom, kuris nuvežė stovyklautojus prie plačios, bet sausros nusekdintos Kankakee upės. Nors kai kada srovėje buvo nelengva laivelius kontroliuoti, per visą ekskursiją apsivertė tik viena kanoja. Laimė, kad nebuvo nieko brangaus prarasta, o tik iškylos vaisvandeniai. Pati apsivertusios kanojos įgula šio įvykio nelaikė tragedija, o tik teigė, kad „be apsivertimo nebūtų buvę pilno patyrimo“! Visa kelionė, užtrukusi kelias valandas, buvo 13-os mylių ilgu. Iškyloje matėme daug gamtos gyvūnų: gervių, vėžlių bei šokinėjančių žuvų. Pirmieji kelionės pabaigą pasiekė kartu du laiveliai, kuriuos irklavo Viktoras

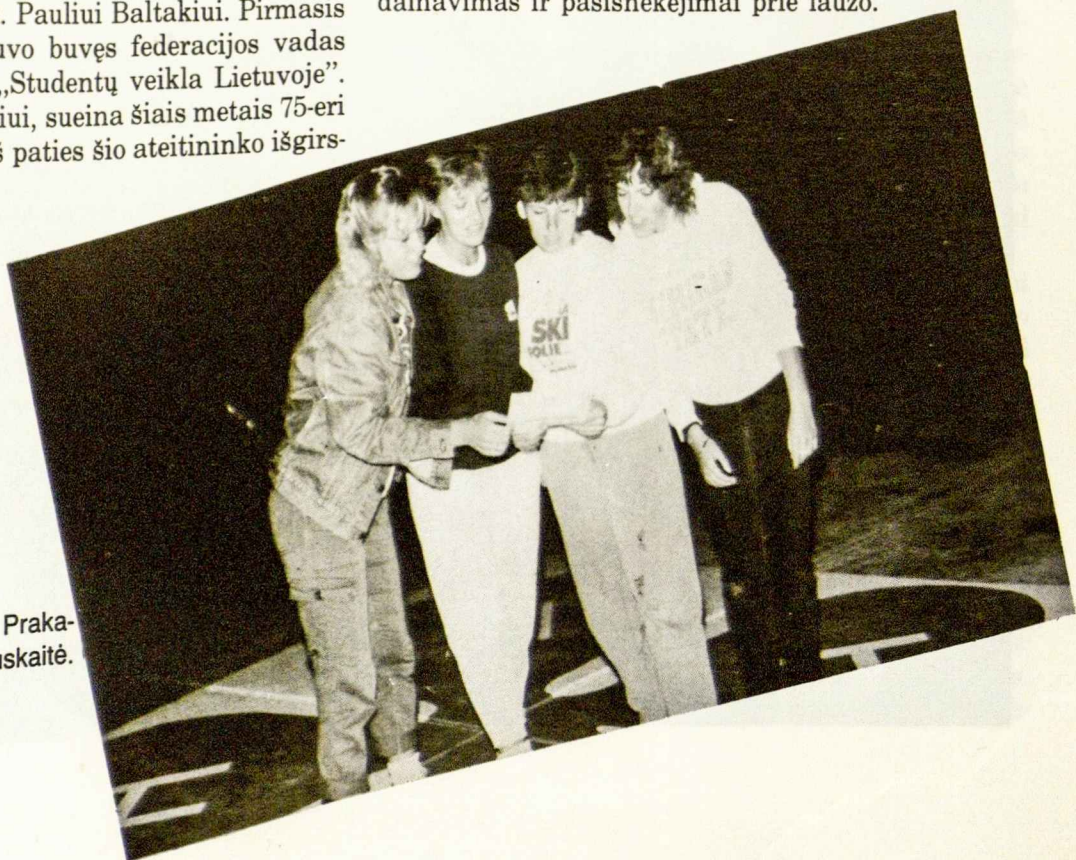
A. Rušėnas aiškina panelėm apie grybavimą.

Rašys, Viktoras Kaufmanas, Vytautas Čuplinskas, ir Marius Gražulis. Grįžę iš iškylos, sužinojome, kad kun. dr. Cukuras yra jau atvykęs. Vakarinė programa įvyko pagal įprastą formulę. Buvo fuksų pasirodymai ir šokiai. Po programos buvo dar keli tebenorintys kalbėtis ir pasidalyti dienos išpūdžiais. Besitardami aukštai klevo tamsiose šakose, be abejo, mes buvome tartum atspindys mūsų protėvių, garbinusių galingus medžius.

Antradienį, rytą, po pusryčių, buvo svarstybos dviejuose būreliuose. Pirmas, vadovaujamas Ramintos Pemkutės, svarstė ateitininkų ateities planus, o antrasis būrys su kun. Edžiu Putrimu gvildeno pašaukimų problemas. Abiejų svarstybų tikslas buvo paruošti sąrašą minčių kiekviena iš šių temų, kaip oficialų pasisakymą apie studentų nusiteikimus ir galvoseną. Pašaukimo klausimu svarstybų sudaryta literatūra buvo vėliau pateikta vysk. Pauliui Baltakiui. Pirmasis dienos paskaitininkas buvo buvęs federacijos vadovas Juozas Laučka; tema — „Studentų veikla Lietuvoje“. P. Laučkai, kaip ir sąjūdžiui, sueina šiais metais 75-eri metai, tad ir visai tinka iš paties šio ateitininko išgirs-

ti atsiminimus iš mūsų praeities. Paskaitininkas išvardijo svarbius ateitininkus literatus ir visuomenininkus, paaiškino atskirų korporacijų uždavinius ir vaizdinga kalba atkūrė studentam Ateitininkų namus Kaune. Savo paskaitą p. Laučka baigė, ragindamas jaunimą „skelbti, ką tikite, ir tikėti, ką skelbiate“. Antras paskaitininkas buvo muzikas Darius Lapinskas. Jo tema buvo Igor Stravinskio skolinimasis iš lietuvių liaudies muzikos. P. Lapinskas pagrojo iš juostelių Stravinskio kūrinius ir jo kūrinių šaltinius — lietuvių liaudies dainas. P. Lapinskas taipgi paaiškino ir politinę šio klausimo svarbą; rusai piktinasi tuo, jog lietuviai prieštarauja jų įsitikinimui, kad Stravinskio kūryba atspindi rusų pagonišką praeitį. Vakaras buvo paskirtas susikaupimui. Stovyklautojai buvo apvedžiojami po įvairias stotis; vyko pasikalbėjimas su kun. Putrimu, meditacija prie neuždegtos laužavietės ir partizano kapo lankymas pušyne. Visi pagaliau suejo šv. Mišiom su kun. Putrimu ir kun. Cukuru, atnešdami lietuviškų kryžių procesijoje.

Trečiadienį rytą buvo tęsiamos svarstybos su kun. Putrimu, kad būtų suvestos mintys į kelis konkrečius pasiūlymus. Po chorelio valandėlės buvo kun. Cukuro atnašaujamos mišios už lietuvių jaunimą. Vidurdienį studentai iškeliavo pajodinėti netolimam miško draustiny. Dienos paskaitininkas buvo stud. Dovas Šaulys iš Čikagos; tema — „Lietuvos Nepriklausomybės praradimas“. P. Šaulys apibrėžė mūsų tėvynės įjungimą į Sovietų Sąjungą bei prieš pastangas „rusifikuoti“ ir „sovietizuoti“ kraštą. Ši paskaita buvo ypač įdomi tuo, kad p. Šaulys, kuris moko Čikagos ČALM šeštadieninėje, buvo paruošęs plakatus su spalvingais žemėlapiais, kalendoriais bei svarbiais vardais. Vakare buvo kulminacija studentų kandidatų paruošimo. Studentai turėjo išdėstyti ir apginti jiems išdalytas temas. Kandidatavo iš viso aštuoni stovyklautojai: Rima Budrytė, Vytautas Čuplinskas, Dalia Ivaškaitė, Darius Ivaška, Viktoras Kaufmanas, Vėjas Liulevičius, Kristina Lukaitė ir Viktorė Venclovaitė. Po temų apgynimo buvo dainavimas ir pasišnekėjimai prie laužo.

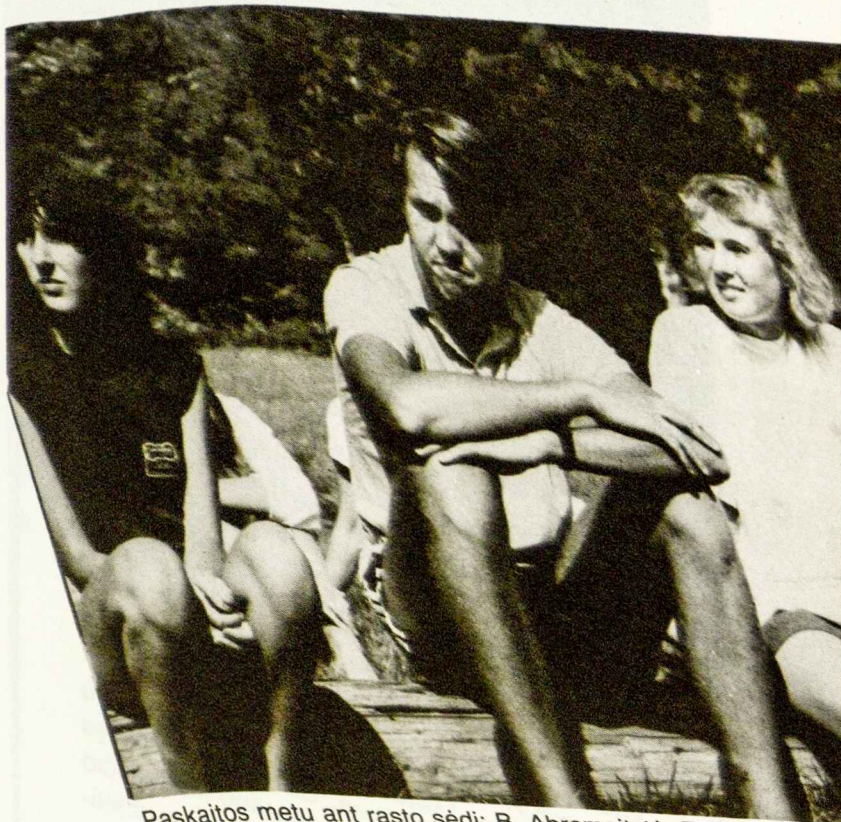

Prie laužo: V. Venclovaitė, Z. Prakaipaitė, R. Kūraitė, ir A. Navikauskaitė.

Ketvirtadienis buvo paskutinioji pilna diena stovykloje. Ryte su klijais, žirkėmis ir medžiaga buvo daromi plakatai Kongresui. Plakatų posakiai buvo semiami iš poezijos, himno ar net pačių studentų minčių („Laimėjau, nes norėjau ir tvirtai tikėjau“, „Aš nenoriu drungno vandens“, „Tegu saulė Lietuvos tamsumus pašalina“ ir „Be darbo nerandu prasmės“). Ką tik atvykęs vysk. Paulius Baltakis per savo paskaitą išdalijo popiežiaus laišką pasaulio jaunimui ir apibūdino to laiško mintis. Vyskupas su studentais susipažino per pasikalbėjimą, per kurį jam buvo įteikti pasiūlymai pašaukimo klausimu. Vyskupas atnašavo mišias, per kurias pasakė nepaprastą pamokslą taip pat pašaukimų klausimu. Jame jis išvardijo tuos brožus žmoguje, kurie galėtų nurodyti pašaukimą, tarp jų: noras žmones suprasti, noras juos apglėbti savo meile ir rūpesčiu. Vakare buvo talentų vakaras, su įvairiausiais pasirodymais. Darius Ivaška ir Darius Kudžma pagrojo mum savo mėgiamiausias dainas (kurias teko girdėti labai dažnai dar ir prieš pasirodymus — prie stalo, baseine, ir net nameliuose), Viktoras Ralys ir Marius Gražulis kartu pagrojo „Ave Maria“ pianinu ir cello, ir mūsų amerikietis šeimininkas ir virėjas, vadinamas visų „Red“ dėl savo ilgų raudonų plaukų, pasirodė su gitara ir savais kūriniais. Į tradicinį ratelį, kuriame giedama „Kaip grįžtančius namo paukščius“ ir baigiama diena malda, buvo priimti ir mūsų stovyklavietės šeimininkai ir darbininkai. Nors ir svetimų žodžių dainos nesuprato, iš jų veidų buvo matyti, kad čia jiems nuostabus dalykas. Sudainavę stovyklautojai išsiskirstė. Kai kas miegojo, kai kas vienas per pievas braidė, daug kas nameliuose vėlai kalbėjosi.

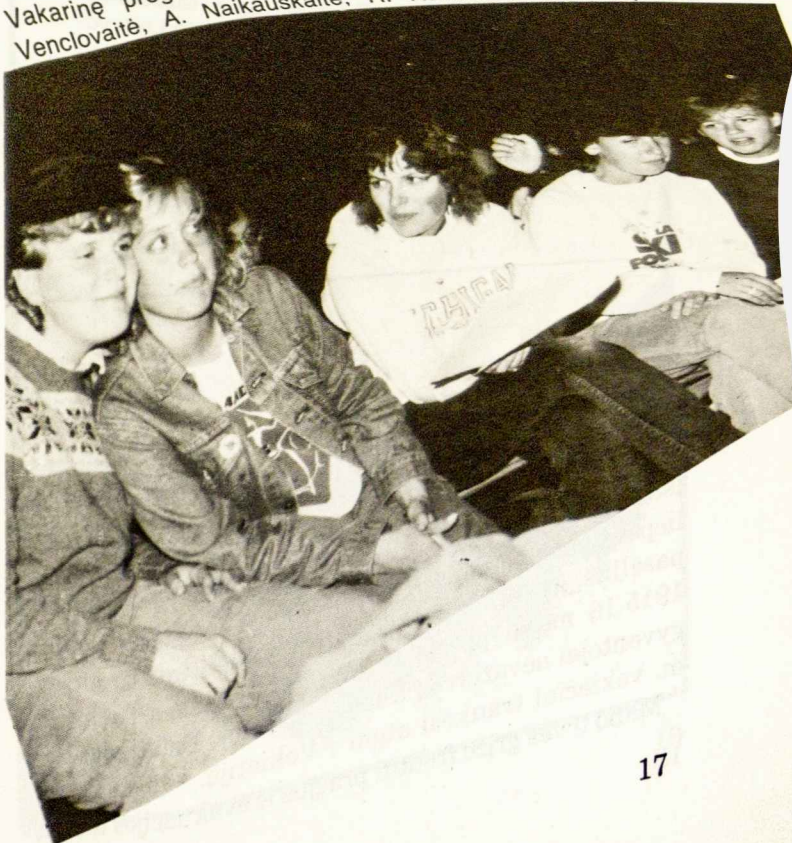
Penktadienio rytą, rugpjūčio 30-tą dieną, stovykla buvo iškilmingai uždaroma ir stovyklavietė sutvarkoma. Vėliavų nuleidimą, himno sugiedojimą bei patį uždarymą pravedė Arūnas Pemkus. Per uždarymą, vadovė Raminta Pemkutė perskaitė perrašytus svarstybų rezultatus ir rezolucijas, studentams jas priimti ar pakeisti. Atsisveikino studentai po nuotaikingos savaitės, bet visiem gera buvo žinoti, kad dar praleisim visą Kongreso savaitgalį kartu Čikagoje paskaitose ir renginiuose.

Korespondentui, jau atlikusiam savo pareigą kaip istoriko, išvardijusiam įvykius ir surašiusiam dienų eigas, apsimokėtų pažvelgti arčiau į stovyklos pobūdį. Kokia buvo ta stovykla? Kokie tie stovyklautojai? Kaip pareiškė SAS pirmininkas Arūnas Pemkus per Kongreso Federacijos Valdybos darbo posėdį, studentai buvo kelerius metus patekę į apatijos būklę. Dabar galime tikėtis daug daugiau iš studentų, nes juos yra pasiekęs nemažas priauglis užsidegusių ir tvirtų įsitikinimų jaunuolių. Kongrese dalyvavo gausūs būriai šio jaunimo, ir ne tik pokylyje ar kavutėse, bet ir paskaitose, mišiose ir svarstybose. Galima pasakyti, kad tas pats užsidegimas, subrendimas, tos pačios viltys vyravo ir per šią studentų stovyklą. Per šią savaitę draugavome, rimtai kalbėjome, ir filosofavome tarpusavyje, vis pajusdami stiprų ir brangų pagrindą: minčių, idealų ir tvirto tikėjimo. Pajutome savyje pagrindą ateitininkijai kaip sąjūdžiui bei vilties šventai Lietuvai.

Paskaitos metu ant rasto sėdi: B. Abromaitytė, D. Kudžma ir K. Lukaitė.

Vakarinę programą seka: I. Čuplinskaitė, V. Venclovaitė, A. Naikauskaitė, R. Kūraitė ir Z. Prakapaitė.

Prisiminimai:

Vyr. Leitenantas Antanas Matulaitis

(1896-1920)

Juozas Girnius savo knygoje "Pranas Dovydaitis" aprašė ateitininkus nepriklausomos Lietuvos pradžioj. 1917 m. vasario mėn. po revoliucijos ateitininkai išėjo iš pogrindžio į viešumą. "Voroneže birželio 2-13 d. įvyko pirmoji vieša ateitininkų konferencija, vadinama didžiąja. Šioj konferencijoj buvo plačiai apsvarstyti ateitininkams laiko keliamieji uždaviniai ir išrinkta visai organizacijai vadovauti 7 asmenų centro taryba, pirmininkaujama Antano Matulaičio".

Antanas Matulaitis buvo Steigiamojo seimo narys, karininkas. Savanoriškai išėjęs į frontą, sužeistas mirė. Antano Matulaičio giminė jau sumažėjo. Jis aprašomas ateitininkų ir Lietuvos istorijų puslapiuose. Tačiau įdomu kartais sužinoti apie asmenį iš tų, kurie jį pažinojo. Čia surašyti Antano Matulaičio tolimo giminaičio (dar tebegyvenančio Lietuvoje) prisiminimai. Tai senyvo amžiaus asmens vaikystės prisiminimai apie giminaitį, kurį kaip vaikas jis gerbė ir kaip suaugęs jis dar tebeprisimena.

(Red.)

1914 metais rusų kariškiai traukdami nuo vokiečių kariuomenės degino kaimus. Padovinio Dviratinės, Gustaičių, Netičkampo, Vaitiškių, Šimulių. Evakuodami gyventojai keliavo pagal rusų kariuomenės įsakymą link Rusijos. Atsigręždami matė dūmais ir liepsna paleidžiamus jų sunkaus darbo vaisius, pastoges, pasėlius, gyvulius. Kaimai buvo sunaikinti tų gaisrų. 1915-16 metai praėjo bekasant apykasas. Tų kaimų gyventojai nevažiavo į Rusiją. Apsistojo Dzūkijoje. 1917 m. vokiečiai traukėsi atgal į Vokietiją.

Mano tėvas grįžo frontui praėjus iš evakuacijos ir radęs

trobesių vietoje pelenų krūvas vėjo nešiojamas skubėjo vežtis medžius iš paupių ir iš miško. Atsistatė gyvenamą namą ir gyvuliams tvartą. Persikėlėme į naują pastogę.

Greitai išgirdome laikinos vyriausybės kvietimą į savanorius — ginti Lietuvos sienas nuo lenkų, rusų ir bermontininkų. Vieni prie Vilniaus, prie Giedraičių, kiti būriavosi Žemaitijoje.

Kaimuose tai viename, tai kitame gyventojus užpuldavo, sužeisdavo, kankindami ir nušudydami rusai grįždami iš Vokietijos nelaisvės. Reikėjo ginti ir kaimo gyventojus — Marijampolės apskrityje. Gyveno viensėdžiuose ir pagalbos prisišaukti negalėjo. Šūviu jau nebuvo girdėti. Kaimo vyrai, kurie dar neišėjo į savanorius (ar tai per jauni kariuomenei) ėjo kaimo gyventojų saugumui sargyba. Apeidavo kaimą du kartus per naktį apsiginklavę lazdomis.

Apie Vilnių, Giedraičius, dar girdėjosi šūviai ėjo kova, skambėjo daina: Vilniaus kalneliai sveikiname Jus — Ruoškite drąsuoliams tinkamus kapus.

Žemaitijoje ėjo įtemptos kovos su bermontininkais. Tada savanoriai dainavo:

Pajūriais, pamariais joja kareivių pulkų pulkai
Su šypsena, kario daina skiriame į laisvę kelius.
Kelias tolimas, bet mielas
Mes žygiuojame pirmyn
Plačiais ir žydinčiais laukais.
Jojam mes pro gelmes.
Jūra mums kelias šviesus
Su šypsena, kario dainą skiname į laisvę kelius.

Antano Matulaičio tėvas mirė prieš I-ą pasaulinį karą. Motina liko su sūnumis: Vincu, Antanu, Petru, Jonuku ir Juozuku. Mažieji buvo tik 4 ir 2 metų amžiaus. Dukterys dvi: Gabelė ir Petronelė. Du sūnūs jau miegojo kapuose. Abu jie mokėsi gimnazijoje, nes motina troško nors vieną matyti kunigu. Neišsipildė jos troškimas, jie abu mirė jauni. Antanas baigė gimnaziją prieš pat karą ir studijavo Petrapilyje. Karui įsisiautėjęs jis grįžo į Lietuvą. Jau kaip seimo narys jis pirmas stojo į savanorių eiles. Į motinos prašymą stoti į kunigų seminariją Antanas taip atsakė: "Nenoriu tapti blogu kunigu. Geriau būsiu geras žmogus". Studijuoti Rusijoje — Reikėjo daug lėšų". Bet Antano siekimai buvo aukšti. Jis buvo lietuvis ir mylėjo savo tėvynę. Veikė seime, ir neieškodamas karjeros pats nuėjęs į savanorius

ginti tėvynės. Gimnazijoje jis buvo vienas iš pirmųjų ateitininkų.

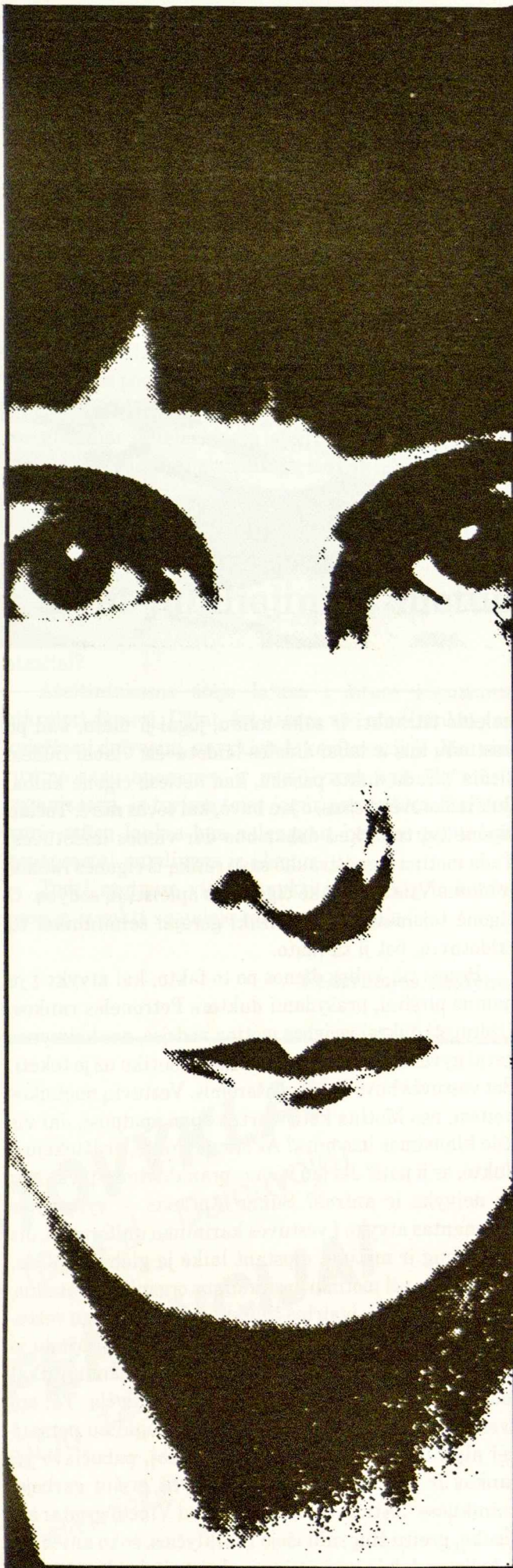
1918 m. (1920 m? red.) besakant kalbą seime jis buvo lenkų iš pasalų nušautas per langą. Jis dar tris dienas išgyveno. Motina atvykusi slaugė jį ligi mirties. Ir buvo jis pargabentas į namus karste vainikuose, gėlėse. Su tuo pačiu karišku munduru buvo ir pašarvotas. Prie krūtinės ties širdimi, matėsi netekėjusio kraujo žymė. Kraujo kaina jis atpirko savo tėvynę Lietuvą viens iš pirmųjų žuvusių ginant Vilnių, Giedraičius. Jis gavo ne metalius, o kraujo medalį. Tai įvyko tuojau po pirmojo karininko Juozapavičiaus šuvimo, Lietuvos laisvės gynėjų fronte.

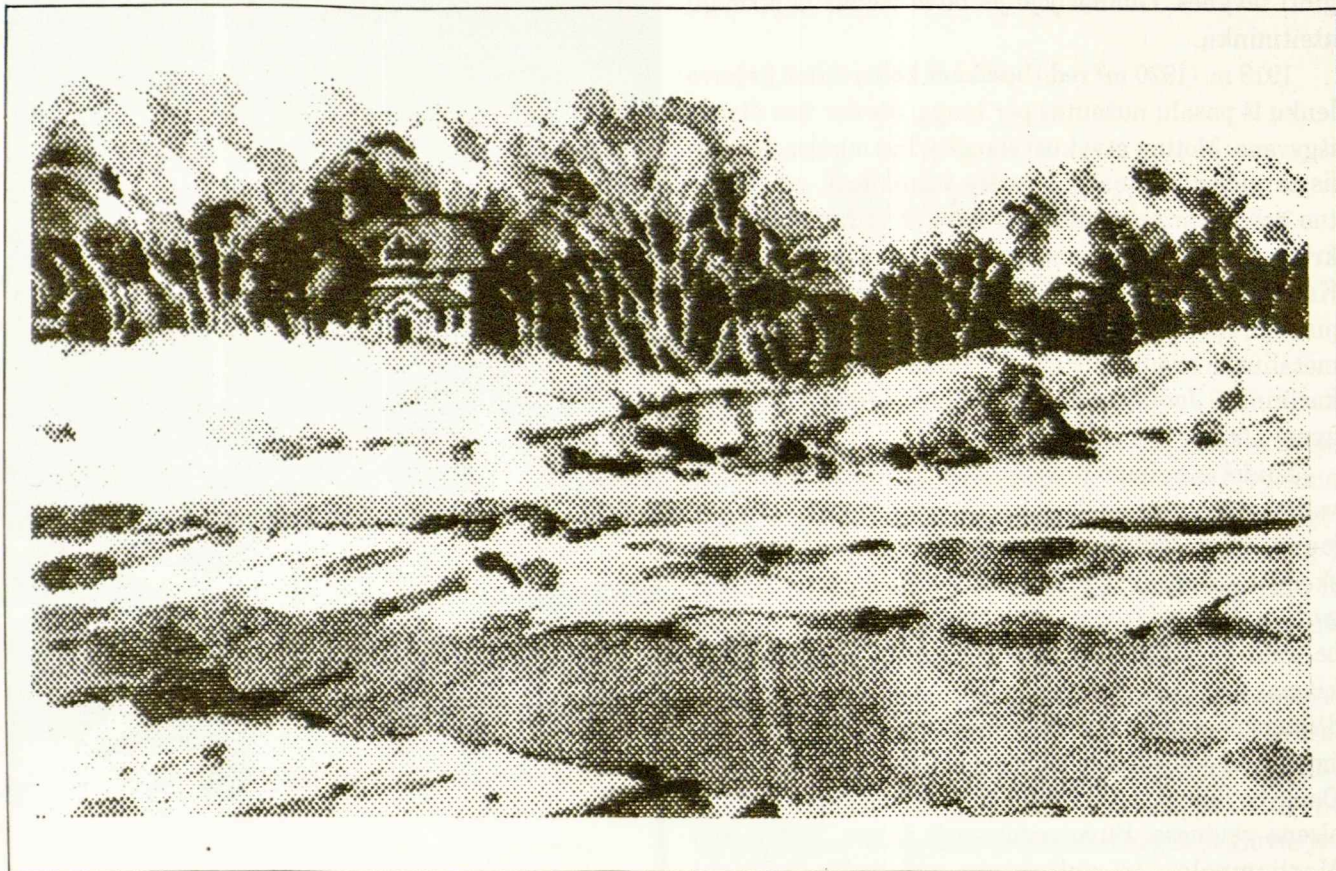
Laidotuvės buvo nepaprastos. Verkė seni, jauni ir vaikai, šiūrėdami į gulintį karste atsikūriancios tėvynės jauną, drąsų gynėją su kraujo šyme ant krūtinės. Jis skendo gėlėse ir vainikuose. Garbėje, bet liūdnoje garbėje. Motinai ir visai visuomenei šis netekimas buvo be galo skaudus. Net vaikus širdyse augo neatšaukiamas sopulys. Jie savo maldose linkėjo jam laimės ir džiaugsmo aname gyvenime. Laidojo didžiulės minios žmonių iš aplinkinių kaimų ir miestelių gyventojai. Daugybė liūdnu veidų net kitataučių lydinčių laidotuvių eiseną veiduose. Buvo vedamas jo žirgas. Lydėjo visi Marijampolės ir aplinkinių miestelių kunigai giedodami. Skambėjo bokštų varpai iki supylė jo kapą. Dabar dar byloja apie jį gražus paminklas Marijampolės kapuose. Paminklas yra lankomas jaunų ir senų. Ten švara daug — “Sveikų Marijų”.

Bet Motinos troškimas išsipildė — jauniausias sūnus tapo kunigu.

Noriu papasakoti apie pranašystes. Nesakau, kad būtina jomis tikėti. Tačiau jos veikė jaudinančiai ypač laidojant šį karžygį. Ar pranašystės išsipildo? Ar egzistuoja fatališkumas? Daug kas tiki tuo. Daug kas tai sulegia vadindami atsitiktinumu.

Kaip nekeista. Antano Matulaičio tėvų šeimoje pastebėta ir plačioje apylinkėje buvo minima ir man asmeniškai teko apie tai girdėti. Faktai tokie: Dar jų namuose atrodė viskas ramu. Antanas jau kovojo fronte. Ir tai atrodė garbinga pareiga kiekvieno jauno lietuvio — išeiti ginti savo krašto laisvę. Tais laikais klajoję čigonų būriai, užsukdavo į sodybas kaimuose. Žmonės prašomi išmaldų nepagailėdavo sušelpdavo kiekvieną prašantį ar tai elgeta ar grįžtantį belaisvį kareivį nežiūrint kokios jis tautybės, ar tai rusas, ar vokiečių ar žydas. Vieną dieną sušelpta sena čigonė pristojė prie Antano motinos dėkingumo už pašalpą pažiūrėti į delną. Ji bučiavo Motinai rankas ir dėkodama atvertusi jos delną pradėjo sakyti: “Jūsų namuose greitai bus didelės vestuvės”. Motina nusijuokė: “Mes nesiruošiamo jokioms vestuvėms. Niekas nesisiūlo nei į marčias, nei į žentus”. Tačiau čigonė sakė, kad vestuvės turi įvykti greitai su arti gyvenančiu žentu. Išgirdę tai priėjo dukterė ir sūnus. Jie netikėjo pranašyste, nes niekas niekam nesipiršo. Tačiau čigonė suspaudė motinos ranką,

neleido ištraukti ir sakė toliau, jogai ji mato, kad po vestuvių bus ir labai didelės laidotuvės: “labai liūdėsi širdie”. Tada duktė pasakė, kad netiesą čigonė kalba. Juk laidotuvės nebus, o jau buvo, kai tėvas mirė. Tačiau čigonė tvirtino, kad dabar bus dar vienos laidotuvės. Tada motina jėga ištraukė savo ranką iš čigonės rankos ir sūnus Vincas pasakė čigonams apleisti jų sodybą. O čigonė teisinosi, jog ji nelinki gerajai šeimininkei tų laidotuvių, bet ji tą mato.

Praėjo tik kelios dienos po to fakto, kai atvyko į jų namus piršliai, prašydami dukters Petronelės rankos. Uždrausti dukrai vedybas motina nedrįso, nes kaimynas gerai gyveno, buvo žinomas ir duktė sutiko už jo tekėti. Bet vestuvės buvo aplietos ašaromis. Vestuvių nuotaikos keitėsi, nes Motina kelis kartus buvo apalpusi. Jai vis kilo klausimas kas mirs? Ar sūnus fronte, ar ištekėjusi duktė, ar ji pati? Jei jau vienas pranašavimas įvyko, tai ar neįvyks ir antras? Sūnus Antanas – vyresnysis leitenantas atvyko į vestuves karininko uniformoje. Jis šoko daug ir motinai alpstant laikė ją glėbyje, guodė, ramino. Jis vėl motinai apsiraminus organizavo ratelius, įvairius ratelius, įvairius žaidimus, bet į pabaigą vestuvių jis surimtėjo. Atėjo laikas jam išvykti. Atėjo du jo palydovai. Jis apie porą valandų stovėjo grojant muzikai maršus, rūkė cigaretes ir žvalgėsi po seklyčią. Tai apžvelgdamas svečius, tai seklyčią. Jis pagaliau pamatė vėl alpstančią motiną suėmė ją į glėbį, pabučiavo jai rankas ir pasakė: “Neverk mama aš grįšiu garbėje, vainikuose”. Atidavęs motiną broliui Vincui greitai apsisuko, greitu žingsniu išėjo iš seklyčios, šoko ant žirgo ir lydimas dviejų karių tartum skriste išskrido iš kiemo.

Jo pranašystė apie garbę ir vainimus išsipildė. Na, ir kaip žiūrėti į pranašystes?

Visa tai girdėjau iš pirmųjų lūpų, nes dalyvavau tose vestuvėse. Tiesa, buvau dar mažas vaikas, bet tos šeimos dramą ir tragediją suvokiau. Pats girdėjau Antano žodžius išstartus motinai prieš išvykstant paskutinį kartą iš namų. Pats mačiau kaip pergyveno motina laukdama kas bus po vestuvių.

Pats mačiau jo atsisveikinimą. Pats dalyvavau tose laidotuvėse. Pats girdėjau tų žmonių – laidotuvių ir vestuvių dalyvių kalbas, kurios labai stebino visus net mus mažus vaikus.

Dar vienas epizodas iš Antano gyvenimo. 1916 metais viešint Matulaičių šeimoje – ėjo mano motina pro kūdrą aš, kaip vaikams įprasta bėgau iš paskos. Pažvelgiau į kūdrą ir pamačiau didelę pūslę kūdroje arti kranto: “Mamyte”, sušukau, “kokia čia pūslė?” Motina atsigrįžo ir pamačius sušuko: “Va Jėzau! Vaikas!” Griebė už tos pūslės ir ištraukė iš vandens vaiką, jauniausią Antano brolių. Vaikas buvo trijų ar ketverių metų. Paguldžiusi ant rankos kniūbsčia vaikelį tekina nubėgo į jų namus, supdama jį rankose. Namie buvo atvažiuojęs Antanas. Jis žinojo kaip gaivinti skenduolį, nes vaikelis jau buvo be sąmonės ir labai išblyškęs, o paskui tas vaikelis tapo kunigu labai geru, šventu kunigu. Tai auginkite motinos visus savo kūdikius, nes nežinia, kuris pradžiugins Jūsų širdis.

Dabar Matulaičių šeima visa yra išmirusi. Šiuos atsiminimus užrašė tolimas Leitenanto Antano Matulaičio giminaitis, Jonas K.

Ateitininkų Federacijos posėdžiai

1986 m. sausio 7 d. įvyko Ateitininkų Federacijos posėdis Chicagos Marijonų vienuolyno patalpose. Įvairūs reikalai buvo aptarti. Sąjungų vasaros stovyklos Dainavoje buvo maždaug sutvarkytos pagal datas kalendoriuje, ir, Dainavos stovyklos valdybai sutikus, bus paskelbtos spaudoje. Ateitininkų Nepaprastoji Konferencija prasidės Dainavoje (tikriausia rugp. 10 d.) ir baigsis Toronte. Federacija skelbs poezijos konkursą Lietuvos krikšto šventės proga. Skelbimai apie konkurso taisykles jau sudaryti ir išsiųsti spaudai. Studentai ateitininkai apsiėmė išleisti vieną „Ateities“ numerį 1986 m. pagal jų įgaliotinės posėdyje Ramintos Pemkutės pranešimą. Visos sąjungos bus prašomos

atiduoti AF išdininkui S. Tamulioniui metinius išdo pranešimus. Juozas Polikaitis apibrėžė keletą kitų projektų, kuriais AF norės rūpintis ateinančiais metais. Jis lankėsi Dainavoje per moksleivių žiemos kursus. AF valdybos posėdžiai vyksta kas mėnesį. Posėdžiai užprotokoluojami ir kiekvienas narys gauna kiekvieno posėdžio protokolo kopiją.

Vasario 12 d. Marijonų patalpose Ateitininkų Federacijos posėdyje buvo nuspręsta leisti „Ateitį“ kas antrą mėnesį. Ateitininkų Federacija numato sudaryti geografiniai išsiblaškiusių ateitininkų sąrašai. Be to numatoma sudaryti ateitininkų žinyną („Who's Who“).

Baigiant jubiliejinius metus

Šią vasarą baigsime švęsti jubiliejinius metus su jubiliejine stovykla ir nepaprasta konferencija. Stovykla vyks rugpjūčio 10-14 d., Dainavoje, o konferencija bus rugp. 14-17 d., Toronte.

Kaip jau visi nujaučiam, stovykla ir konferencija šaukiama ne vien tik pasidžiaugti jubiliejumi, bet svarbiau – pasiruošti ateičiai. Kiekviena organizacija po tam tikro laiko gali įbrist stagnacijon, ar tai būtų naujų metodų ieškojimas, ar tai pačios organizacijos reikšmės klausimas. Todėl yra nepaprastai svarbu, karts nuo karto atsigrežt, ir pažiūrēt į pačią organizaciją ir paklaust: Ar viskas vystosi tvarkingai, ar reikia pakeitimų

ateičiai?

Ateitininkams atėjo laikas į šituos klausimus atkreipti dėmesį. Užtat, šią vasarą visi ateitininkai yra kviečiami dalyvauti stovykloje ir konferencijoje. Mes visi turime savo nuomones ir pasiūlymus apie šią mūsų organizaciją, ir turime teisę jomis pasireikšti. Darbas, kuris mūsų laukia bus nelengvas, bet tuo pačiu bus nepaprastai naudingas ir įdomus.

Todėl raginam visus atvykti į stovyklą ir konferenciją ir sekti spaudoje tolimesnias žinias.

Federacijos valdyba

Iš anksto pasiruoškite

JUBILIEJINEI STOVYKLAI
(rugpjūčio 10-14 d., Dainavoje)

KONFERENCIJAI
(rugpjūčio 14-17 d., Toronte)

Visi ateitininkai kviečiami dalyvauti

IR KAS IŠ TO?

Pranas Pusdešris

Veikia — Trys mergytės:

RUSNĖ
BIRUTĖ
DANGUOLĖ

Rusnė — kairėje sėdi supamoje kėdėje, rankos už galvos, svajoja. Birutė — viduryje prieš veidrodį šukuoja plaukus. Danguolė — dešinėje kniūbsčia guli ant sofos, varto žurnalą ir graužia obuolį.

BIRUTĖ: (dainuoja)
Tris dienas, tris naktis
Keleliuėjau,
Ketvirtoj naktelėj
Girioj nakvojau.

Vaidinimas suvaidintas Adelaidės jaunimo per Australijos Lietuvių Dienų jaunimo vakarą 1984.XII.30. Vaidino Audra Milen, Irena Petkūnaitė, Angelė Snarskytė.

DANGUOLĖ: Nesuprantu, kodėl daugelyje lietuviškų dainų vis trys; trys broliukai kunigai... trys mergelės ant kalnelio...

BIRUTĖ: ...trijų seselių vieną brolelį...

DANGUOLĖ: Tikrai, kodėl ne du?.. Bernelis, mergelė ir užtenka.

BIRUTĖ: Matyt, tos dainos tėvų sugalvotos. Jie vis saugoja, kad nepasiliktume kur nors du. Taigi, ir dainose trečią pridėjo.

RUSNĖ: Neišsaugos... Atjos karaliūnas per kvepiantį sniegą...

BIRUTĖ: Ir kas iš to?

DANGUOLĖ: Sėsk, mergele, į laivelį, aš perkelsiu per mareles...

RUSNĖ: Laivelis... Vandens lelijos... Ant vandens nukarusios gluosnio šakos... Pirmas pabučiavimas...

BIRUTĖ: Ir kas iš to?

DANGUOLĖ: Antras pabučiavimas... Trečias... Ketvirtas...

RUSNĖ: Mėnulio pilnatis... Baltas suoliukas po medžiais... Aš tave myliu... myliu... myliu...

BIRUTĖ: Ir kas iš to?

RUSNĖ: Vakaro prieblanda bažnyčioje... Gėlės... (Dainuoja vestuvių maršo melodiją) Mūsų žingsnius laimins Dangus... Rožių alėja į gyvenimą...

DANGUOLĖ: O tos rožės su spygliais... Aš kitaip įsivaizduoju savo gyvenimą... Mano vyras bus sportininkas. Raumenų kalnas. Kai pirmą kartą jis mane apkabins, sakykim, sulaužys man bent tris šonkaulius.

BIRUTĖ: Ir kas iš to?

DANGUOLĖ: Bet aš padarysiu iš jo švelnų kačiuką. Aš jį glostysiu, o jis murks... Kaip tikras katinas.

RUSNĖ: O kaip tu taip padarysi?

DANGUOLĖ: Mama taip iš tėtės padarė ir aš padarysiu.

BIRUTĖ: Ir kas iš to?

DANGUOLĖ: Aš nežinau, kas iš to, bet bus galima gyventi ir vaikus lietuviškai auginti.

BIRUTĖ: Kalbėk lietuviškai... Kalbėk lietuviškai... — Ir kas iš to?

RUSNĖ: Mano karaliūnas bus lietuvis... Ir mėnesiena lietuviška. Ir vandens lelijos...

DANGUOLĖ: Ir valgysi kugelį su cepelinais.

RUSNĖ: Mano vaikai eis į lietuvišką mokyklą... O namie ant sienos — Vytis... Gedimino stulpai...

BIRUTĖ: Ir kas iš to?

RUSNĖ: Ar nesmagu tėvams, kada vaikai, nuvykę į Lietuvą, su dėdėmis ir tetomis gali lietuviškai susikalbėti?

DANGUOLĖ: Kai tavo vaikai užaugs jų dėdės ir tetos jau bus išmirę.

RUSNĖ: Lietuva niekad nemirs... Taip visi sako.

BIRUTĖ: Ir kas iš to?

RUSNĖ: Tik mes galime Lietuvai numirti ištekėjusios už svetimtaučių.

DANGUOLĖ: Kas tau sakė?.. Jei mano vyras bus ir negras, aš jį išmokysiu kalbėti lietuviškai. Jis lietuviškai murks kaip kačiukas.

RUSNĖ: Turbūt geriau pasijieškoti lietuvio.

DANGUOLĖ: Bet kur tokį rasti?

RUSNĖ: Nežinau... Gal čia salėje?

DANGUOLĖ: Salėje?.. (*Ranka pridengusi akis žiūri į salę*). Salėje daugumoje seni... Ten gale vienas kitas jaunesnis...

BIRUTĖ: Kas iš to?

RUSNĖ: (*į salę*) Kas mėgsta mėnesienas ir vandens lelijas, atsiliepkite. (*Pauza*)

DANGUOLĖ: Kas nori katinuku murkti, po programos palaukite manęs. (*Pauza*)

BIRUTĖ: Kas iš to?

Uždanga

ATEITIES VAKARAS

„Šatrijos balsas“: V. Venclovaitė, D. Tijūnėlytė, N. Pemkutė (prie pianino), D. Polikaitytė, R. Pemkutė, R. Veselkaitė, G. Pemkutė, R. Bielskytė ir R. Tijūnėlytė.

„Ateities“ vakaro svečiai: p. Žemaitaitis, J. Meškauskas, p. Meškauskienė, K. Pabedinskas, vysk. V. Brizgys ir Federacijos vadas J. Polikaitis.

M. Gaižutienė, I. Polikaitienė, N. Lukošūnienė, B. Lukošūnas, M. Motekaitis, A. Liulevičius ir p. Liutikas.

Tradicinis „Ateities” žurnalo vakaras įvyko lapkričio 23 d., šeštadienį, Jaunimo centre. Akademine dalį pradėjo žurnalo redaktorė St. Petersoeninė, padėkodama, kad gausiai atvyko svečių, ypač jaunimo. Mes didžiuojamės, kad šiame sąmyšio amžiuje jaunimas su mumis. Mylime jaunimą, nes jis mūsų ateitis. Prisiminė nepriklausomos Lietuvos Ateitininkų pirmūnus: Pr. Dovydaitį, K. Pakštą, Stulginskius, kun. Lipniūną. Ateitininkiškas elitas Lietuvoje buvo spinduliuojantis meile. Ateitininkijos jubiliejaus metai tebūnie mūsų rekolekcijos, kad gyventume tokį gyvenimą, kokiuo džiaugtusi istorija.

Ateitininkų federacijos vadas inž. J. Polikaitis kalbėjo, kad į „Ateitį” mes žiūrime, kaip į dirvą, kurioje sėjami pirmieji kūrybos grūdai, kurioje bręsta poetai, rašytojai, filosofai. Mes didžiuojamės „Ateities” žurnalu, pasiekusiu didžių laimėjimų. „Ateitis” turi pasilikti lietuviško atgimimo šaukliu. Sveikino jaunuosius bendradarbis. Dėkojo vyr. redaktorei St. Petersonienei. Ji iš pareigų pasitraukia nuo metų galo.

Jai buvo įteikta dovana, dėkojant už pasiaukojimą. Federacijos vadui prisegta gėlė už 17 m. „Ateities” administravimą.

Dr. A. Razma visus pasveikino ir įteikė žurnalui Lietuvių

fondo auką 500 dol. Dr. Razma pasisakė, kad ir jam „Ateitis” yra daug davusi.

Premijų įteikimas

„Ateities” bendradarbių premijų įteikimą labai sklandžiai prvedė stud. Raminta Pemkutė, „Ateities” redakcijos kolektyvo narė. Premijas įteikė kun. J. Prunskis.

Premijas gavo už fotografijas: R. Musonytė, V. Kuprytė, L. Daukša, J. Račkauskas.

Už poeziją: G. Radvenytė, D. Grajauskaitė, A. Bankaitytė, A. Palubinskas.

Už prozą: N. Guzikauskaitė (Brazilija), V. Dundzila, M. Palubinskaitė, E. Baltrušaitytė, R. Navickaitė, D. Dirmantaitė, O. Stanevičiūtė, I. ir R. Čiuplinskai, A. Budrytė, I. Šilgalytė, L. Sruoginytė, D. Petruilytė, P. Gražulis, M. Katilius-Boydston, A. Tijūnelis. Specialiom dovanom apdovanoti redakcijos nariai: J. Kuprys, R. Kubiliūtė, G. ir V. Liulevičiai ir Aušra Jasaitytė.

Meninė programa

Meninę programą pravedė A. Jasaitytė.

Marius Gražulis violenčele atliko sudėtingesnį kūrinį, fortepionu palydint M. Motekaičiui. Talentingai pagrojo Faure „Elegiją”.

Vakaro svečius labai maloniai

nuteikė naujai susiorganizavęs ateitininkų choras „Šatrijos balsas”. Ansamblio narės: R. Bielskytė, R. ir G. Pemkutės, D. Polikaitytė, R. Veselkaitė, D. ir R. Tijūnėlytės, V. Venclovaitė. Prie pianino Nida Pemkutė. Vieną dainą jos skyrė red. Petersonienei, kitą kun. J. Prunskiui. Jos dainavo: Dar nežinia (Noviko), Tėvynę prisiminus (Gailevičiaus), Nemunas (Viltienio), Žingsniai, Devynbalsė.

St. Petersonienė padėjo laimėjimams savo kūrinius dovanojusiems dail. M. Stankūnienei, R. Jautokaitėi, dėkojo už jubiliejinį ženklą, sukurtą J. Damušienės. Padėjo programos pildytojams, Pr. Masilionienei už stalų puošimą, parengimo talkininkėms I. Stončienei, M. Tamulionienei, E. Narutienei, I. Pemkienei, A. Vadeišienei, R. Venclovienei. Už vaišių paruošimą – O. Norvilienei. Prie stalų pataravo Stulginskio kuopos moksleivės.

A. Žlioba paskelbė, kad L. Palubinskas iš Chicagos ir S. Vaišnys iš New Haven, Conn., abudu 23 m. amžiaus, paskyrė 500 dol. konkursui.

Publika šią staigmeną sutiko plojimu. Kun. J. Prunskiui sukalbėjus maldą, vyko skaniai ir gausiai paruošta vakarienė.

Buvo laimėjimai ir šokiai grojant „Liepsnų” orkestrui.

J. Pr.

Studentai „Ateities” vakare sėdi: V. Venclovaitė, R. Stukaitė, R. Tijūnėlytė; stovi: D. Kudzma, N. Pemkutė, K. Likanderytė, G. Pemkutė, D. Tijūnėlytė, L. Orentas ir A. Polikaitis.

M. Gražulis su violenčele.

Partizano Daumanto kuopos nariai atlieka kalėdinę programą.

Partizano Daumanto kuopos Kalėdų eglutė

Vieną šaltą gruodžio sekmadienį visi Partizano Daumanto kuopos nariai susirinko į didelius Ateitininkų namus. Vaikai, kurie buvo pirmam, antram, trečiam, ketvirtam, penktam ir šeštam skyriuje, dėvėjo tautinius rūbus. Septinto ir aštunto skyriaus mokiniai dėvėjo ateitininkų uniformą. Orkestrėlio nariai ėjo tuojau pat paskutiniajai repeticijai, o visi kiti ėjo parepetuoti tautinį šokį. Mamos skubiai bandė išdėti, visą skanų maistą ant stalų.

Tuo metu kai visi ruošėsi P. A. Gilvydis nuvažiavo paimti senelius iš „Holy Family Villa“ prieglaudos. Kai seneliai atvažiavo pradėjome visą programą. Pirmiausia grojo

Partizano Daumanto kuopos nariai išlydi ilgametę kuopos globėją Laimą Šalčiuvienę į „pensiją“.

orkestrėlis. Orkestgrėlį paruošė ir jam vadovavo Laima Šalčiuvienė ir pianinu akompanavo Dan Dutton. Jie grojo „Piemėnėliai vargdienėliai“, „Gul šiandieną“ ir „Tyliają naktį“. Toliau sekė Suzuki smuikininkai. Jie pagrojo „O, atsimenu namelį“, „Atskrend sakalėlis“, ir „Linksmumas eina per girias"... O seneliai linguodami dainavo. Kristina Žvinakytė, skaitydama iš Šv. Rašto ir rodydama skaidres apie Kristaus gimimą mums priminė tikrą atsitikimą. Skaidrės buvo paimtos iš paveikslų Metropolitan Museum of Art. Paskiau pasirodė Daumanto kuopos narių tautinių šokių grupelė. Jie pašoko „Noriu miego“. Toliau visi ėjo užkasti ir pasisvečiuoti. Taip ir užsibaigė Daumanto kuopos 1985 metų Eglutė. Lauksime 1986 metų Eglutės.

Vaiva Vygantaitė

Partizano Daumanto kuops 1985-86 veiklos metų tėvų komiats ir globėjos. Iš kairės: Laima Braune, Eglė Paulikienė, Laima Šalčiuvienė, Antanas Gilvydis, Irena Jutzi, Danutė Liaugaudienė ir Dalia Čarauskiėnė.

Advento susikaupimas Los Angeles

1985 m. gruodžio 22 d. įvyko tradicinis Los Angeles Ateitininkų advento susirinkimas. Po Jaunimo Mišių Šv. Kazimiero parapijoje, visi susirinko dr. Zigmo Brinkio namuose. Prieš programą svečiai vaišinosi gražiai apšodintame kieme.

Programą pravedė kun. Stasio Ylos Moksleivių ateitininkų pirmininkas, Tauras Radvenis. Pradėjo su pasaką, kurioje šviesa simboli-zavo Jėzų, atėjusį į pasaulį.

Nepaprastai gražus vainikas atkreipė visų dėmesį. Pirmąją žvakę uždegė svečias, prof. Masaitis, Sendraugių pirmininkas. Ginta Palubinskaitė, atstovaujant Los Angeles studentus, uždegė antrąją žvakę. Trečią žvakę uždegė Tadas Vizgirda ir Tadas Šėkas, atstovaujant moksleivius. Ketvirtą žvakę uždegė jaunučiai, Vincas Giedraitis ir Tomas Viskanta, kurie yra mūsų

Susirinkimo metu linksmi nusiteikę Partizano Daumano kuopos nariai Elytė Jurkutė, Gita Gilvydytė, Ingrida Šalčiūtė, Vaiva Vygantaitė ir Tomas Kirvaitis.

ateitis. Per žvakių uždegimą visi susirinkusieji giedojo Kalėdines giesmes.

Kun. Celiešius papasakojo apie savo nuotykius Big Bear kalnuose, kuriuose susitiko šv. Petrą prie Dangaus vartų. Bet šv. Petras neįleido kunigo, ir jį nusiuntė atgal į žemę, toliau dirbti su jaunimu. Linkime kun. Celiešiui greitai atgauti savo sveikatą.

Meninę dalį atliko kun. Stasio Ylos Moksleivių kuopa. Aidas Palubinskas, Andrytė Giedraitytė, Nida

Gedgaudaitė, Tadas Vizgirda ir Erikas Petraitis padeklamavo eilėraščių rinkinį.

Jonas Motiejūnas padėkojo visiems svečiams už atsilankymą ir padovanojo Moksleivių globėjai, Marytei Newsom, Bronio Kviklio knygą apie Lietuvos banyčias.

Jaunučiai, Tomas Viskanta, Paulius, Andrius ir Romas Kudirkai, Andrius Pupius ir Vincas Giedraitis gražiai sukalbėjo baigimo maldą.

Gailė Radvenytė

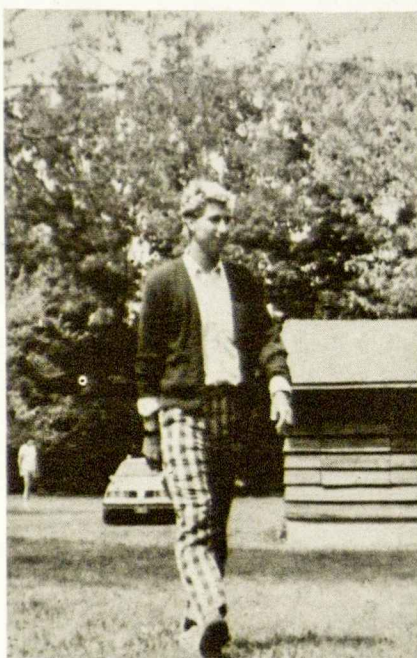

1985 m. MAS žiemos kursų dalyviai su vadovais.

Los Angeles studentų ateitininkų veikla

Los Angeles studentai ateitininkai, nutarė, kad jau laikas atgaivinti Kalifornijos studentų veiklą. Pasirinkę Bernardo Brazdžionio vardą, nutarė susirinkti bent kartą mėnesyje, ir aktyviai prisidėti prie lietuvių parapijos. Metų pradžioje, Bernardo Brazdžionio draugovė suruošė Jaunimo mišias, įtraukdami nemažą skaičių jautimo, ne tik studentus, bet ir Lituanistinės mokyklos mokinius. Mišios labai gražiai pavyko, tai studentai nutarė ateityje pakartoti panašias mišias.

Vasario 9 d., įvyko labai svarbus susirinkimas, kuriame buvo išrinkta valdyba, ir pradėtas darbas studentų „Ateities“ laidai. Atidarėme susirinkimą studentų ateitininkų tikslo paaikškinimu. Pagrindinė mintis būdama, kad studentų ateiti-

Los Angeles draugovės išdininkas, K. Palubinskas.

ninkų tikslas yra „visa atnaujinti Kristuje“. Pasirašę Bernardui Brazdžioniui kortelę, susirinkimo dalyviai pasiruošė rimtam darbui.

Pasiskirstėme valdybos pareigomis: Rima Navickaitė – sekretorė, Kovas Palubinskas – išdininkas, Dalytė Trotmanaitė – vicepirmininkė, Ginta Palubinskaitė – pirmininkė ir Gailė Radvenytė – korespondentė.

Susirinkimo dalyviams buvo išaiškinta, kad Los Angeles studentai rinks medžiagą studentų „Ateities“ laidai. Nutarėme, kad šios laidos tema bus „Mes su tauta“. Tikimės, kad studentai iš įvairių vietovių prisidės prie šios laidos. Prašome kūrybos šiose srityse: Draugovių veiklos aprašymai ir nuotraukos, „Mūsų veikėjai“ – vyresnieji, kurie veikia su jaunimu, susirašinėjimas su kaliniais, išpūdziai iš kelionių į Lietuvą (kaip jaunimas ten veikia), „Savikūryba“ – eilėraščiai, rašinėliai, pasakos, piešiniai, „Nuotraukos“ – stovyklų ir susirinkimų, ir nuotrauka ar piešinys viršeliui. Laukiame daug įdomios kūrybos.

Detroito studentų draugovės veikla

Kaip raketa į erdves, Detroito studentų ateitininkų draugovės pažanga greitai kyla. Nuo rugpjūčio mėnesio esame turėję penkis susirinkimus. Tai daug, pagalvojus, kad mūsų pirmininkas, Marius Gražulis, gyvena 150 mylių nuo Detroito! Mūsų pirmas tikslas buvo turėti susirinkimą kiekvieną mėnesį. Sekantis tikslas buvo gerai susiorganizuoti ir su kitomis draugovėmis pradėti korespondenciją. Su šiais tikslais gerai sekasi. Turime valdybą, narių sąrašą, ir į lietuvišką spaudą rašome mūsų veiklos korespondencijas.

Esame nutarę išleisti laikraštėlį — ATGIMIMAS, simbolizuojantį mūsų draugovės atgaivinimą po poros neveiklos metų. Laikraščio rašinys bus jaunimo temomis: studentų gyvenimas ir darbas sujungta su ateitininkija.

Per Kristaus Karaliaus šventę dalis draugovės dalyvavo iškilmingose Mišiose. Kiti studentai buvo Čikagoje. Dalyvavo „Šatrijos“ korporacijos susirinkime ir „Ateities“ vakare.

Mūsų draugovė turi tris kandidatus į Studentų sąjungą. Jie jau pradėjo ruoštis žodžiui. Šale įvairių darbų, jiems reikia parašyti penkių puslapių ilgio temą pagal duotas specifikacijas. Jaučiame, kad mūsų tik pradėtas darbas duos ir kitiems studentams iniciatyvos veikti. Kviečiame visus Studentų draugovių pirmininkus/kes susirašinėti, kad galėtume kartu ateityje dirbti.

Rašykite arba skambinkite:

Mariui Gražuliui
2446 Treadwell Street
Westland, Michigan 48185
(313)-729-1953

Chicagos priemiesčių Stulginskio kuopos nariai.

Clevelando moksleiviai metinės šventės programos metu.

Detroito Karaliaus Mindaugo jaunių/jaunučių kuopos susirinkimas

Susirinkimas įvyko gruodžio 7 d. Dievo Apvaizdos bažnyčioje. Dalyvavo šešiolika vaikų.

Pradėjome susirinkimą su malda ir p. Birutė paaikšino mums apie Nijolę Sadūnaitę. Tada jinai paskaitė Nijolės maldą ir mes visi pridėjome keletą žodžių.

Paskui p. Birutė mums rodė

dovanėles, kurias mes darysime tėveliams Kalėdų proga. Dovanos buvo papuošalai — maži raudoni obuoliukai, prie kurių pririšime elgės šaką. Tada visi nuėjome užbaigti kalėdinių papuošalų dažymą. Kai pabaigėm, skaniai pavalgėm pizzą, Oreo sausainius, kurie buvo p. Rugienienės ir p. Korsakienės atnešti. Surišom abu papuošalus prie šakos. Baigėm susirinkimą Ateitininkų himnu.

Lina Janušytė, 12 metų

Veikla Vasario 16 gimnazijoje

Nida Gedgaudaitė

Būdama ateitininkė iš Los Angeles, atvykusi čia į Huettenfeld, nusivyliau, kad Vasario 16 gimnazijos kuopa yra daug mažesnė negu Los Angeles mieste. Pagalvojau, kad tokia maža kuopa, tokiam mažam kaime nieko įdomaus negali padaryti. Bet, kaip paskaite matysite, ta maža grupelė gali daug ką įdomaus atlikti, ir jau atliko.

Pirmiausia, išsirinkome valdybą: Rama Bublytė, pirmininkė, Virginijus Jocys – vicepirmininkas, Daiva Dambrauskaitė – sekretorė ir Nida Gedgaudaitė – korespondentė. Mūsų pirmas darbas buvo pasiruošimas vyskupo Baltakio atvykimui. Papuošėm mūsų mokytojų kambarį gėlėmis, išdėjom įvairių pyragėlių ir saldumynų, ir paruošėm kavos. Vyskupui atvykus, pristatėm valdybą ir po to klausėmės vyskupo pasakojimų apie jo jaunystę, jo gyvenimą, būnant gimnazistu, jo tapimą vyskupu ir dabar, jo pareigas, darbą ir keliones būnant lietuvių vyskupu. Ši kavutė praėjo labai gerai.

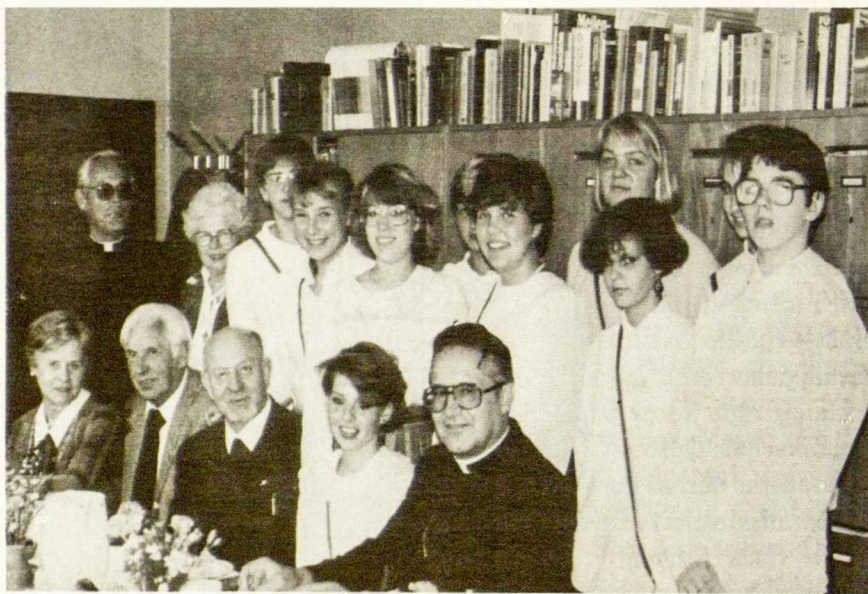
Neužilgo nutarėm suruošti talentų vakarą ir kilo daug klausimų: kokia bus tema, ar užteks pasirodymų, kokios bus premijos, kiek pinigų išleisti? Po daug svarstymo viskas buvo suplanuota: nebuvo jokios temos, galėjo kas nori pasirodyti kaip norėjo. Salė buvo papuošta kaip „Hollywood“, premijos nupirktos, bet niekam nesakoma kas buvo tos premijos; laimėtojai sužinos tik kitą dieną. Iš daug pasirodymų buvo paskirtos trys laimėtojų vietos: trečią vietą laimėjo Rasa Raišytė, Marina Cox, Daiva Dambrauskaitė ir Audra Kalvaitytė, kurios, apsirengusios kaip dainininkės iš Olandijos, padainavo trumpą operetę. Antrą vietą

laimėjo Sigita Alksninytė – ji pianinu paskambino jos pačios sukurtą kūrinį. Pirmą vietą laimėjo mūsų gimnazijos australai berniukai: Linas Pocius, Jonas Lipšys ir Danius Kesminas. L. Pocius deklamavo „Čičinską“ kol kiti rodė skaidres. Net ir mokytojai prisidėjo prie talentų vakaro. Direktorius A. Šmitas ir mokytojas K. Grodbergas apsirengė kaip šokantis arklys, o mokytojai B. Lipšienė ir V. Aleksa, apsirengę kaip Lietuvos bajoras ir mergina, smagiai padainavo.

Buvo ir rimtesnių įvykių. Vasario 16 gimnazijos ateitininkai gražiai ir meniškai pravedė Kristaus Karaliaus šventas Mišias. Kun.

buvo suimtas, kaip ir kokiom sąlygom buvo išvežtas, apie pačius lagerius, ir apie gyvenimą ten. Buvo labai įdomu išgirsti visa tai iš žmogaus, kuris pats pergyveno tuos įvykius.

Sekmadienį, gruodžio mėnesio 8 dieną, ateitininkai, kurie norėjo, išvažiavo šeštą valandą iš ryto autobusu į Nurenberg miestą apsilankyti „Weihnachtsfest“ – Kalėdinių dovanų mugėje. Nuvykę visi išsiskirstėm ir bandėm kuo daugiau pamatyti. Mugėje buvo parduodama daugybė įvairių Kalėdinių papuošalų, žaislų, saldainių, ir „bratwurst“. Visi susitikom vėl autobuse penktą valandą pasiruošę ilgai

Dalis Vokietijos ateitininkų su vyskupu Pauliu Baltakiu jo apsilankymo metu Vasario 16 gimnazijoje.

Dėdinas laikė Mišias, o Daiva Korintaitė deklamavo eilėraštį Ramai Bublytei akompanuojant kanklėmis. Kitą vakarą buvo pakviesti visi kas nori paklausti Witholdo Sviro pasakojimo apie jo gyvenimą Sibire. Jis pasakojo kaip

kelionei namo.

Dabar aiškiai matau, kad ateitininkai Vasario 16 gimnazijoje yra labai veiklūs. Žinau, kad patirsiu daug daugiau smagių įvykių su ateitininkais, čia mylimajam Huttenfeld miestely.

Moksleivių studijų dienos

Arti 30 moksleivių iš Chicagos, Clevelando, Toronto, ir Hamiltono susirinko Ateitininkų namuose, dviejų dienų politikos seminarui, kovo 15 - 16 d. Paskaitas skaitė Andrius Anužis ir Linas Kojelis

Kanados astovai MAS studijų dienose: R. Čuplinskas, I Čuplinskaitė, ir D. Grajauskaitė.

„Ateities” savaitgalis-seminaras

Šių metų „Ateities” rudens savaitgalis pavojo vienos dienos seminaru. Jis skyrėsi nuo ankstyvesnių savaitgalių Čikagoje keliais bruožais. Dėl susidariusių aplinkybių seminaras sumažėjo į vienos dienos seminarą ir paliko atskirtas nuo

„Ateities” baltiaus, „Ateities” žurnalo metinio vakaro, kuris įvyko savaitę vėliau. Nežiūrint šių nelaimingų sutapimų, 1985 m. lapkričio mėn. 16 d. programai Čikagos Jaunimo centro Čiurlionio galerijoje rinkosi gausi lietuvių literatūra

besidominti publika.

Programa susidėjo iš trijų dalių: prof. dr. Viktorijos Skrupskelytės paskaitos „Posūkis į modernizmą – Baudelaire įtaka Lietuvoje”, prof. Jolitos Kavaliūnaitės paskaitos „Lietuvis svetimoms žemėms keliuose” ir Algirdo Landsbergio naujos knygos „Vaikai gintaro rūmuose”

sutiktuvų, kurių metu rašytojas Adolfas Markelis aptarė šią dramą įvadiniu žodžiu, o aktorė Laima Šulaitytė-Day perteikė teksto ištrauką.

Po pirmos pertraukos Ateitininkų Federacijos vadas Juozas Polikaitis trumpai išreiškė savo pasitenkinimą „Ateities” akademiniais savaitgaliais Čikagoje, tikėdamasis, kad atsiras panašių programų ir kitose ateitininkų gyvenamose lietuvių kolonijose. Jis pabrėžė, jog inteligento ateitininko pareiga būti aktyviu ir dinamišku krikščionių kūrėju ar kūrybos skatintoju. „Ateities” savaitgalių lankytojų tarpe jis tikisi rasti darbuotojų Ateitininkų Federacijos kultūrinių ir kūrybos projektų komitetams.

Studentų įžodis Toronte 1985 spalio 27 d. Iš kairės: A. Nausėda, D. Dirmantaitė, R. Prakapas.

Stasio Šalkauskio kuopos Toronte vyresniojo moksleivio įžodis. Iš kairės: V. Dirmantitė, G. Jonytė, T. Jonys, L. Stanulytė.

Mokslo ir kūrybos simpoziumas

Lapkričio mėn. 27 d. iki gruodžio mėn. 1 d. Čikagos Jaunimo centre vyko Penktasis Mokslo ir Kūrybos simpoziumas. Gausi žiūrovų publika iš Šiaurės Amerikos galėjo pasirinkti iš 240 su viršum paskaitų. Buvo tam tikrų problemų su patalpomis ir nepasirodžiusiais paskaitininkais. Tačiau paskaitininkų buvo įvairių: iš Europos (net iš dabartinės Lietuvos), Šiaurės ir Pietų Amerikos, o jų paskaitos įdomios.

Paskaitininkų sąrašuose buvo ir ateitininkų pavardžių: Ateitininkų Federacijos dvasios vadas kun. Valdemaras Cukuras kalbėjo tema "Išsilaisvinimo teologija ir jos ištakos"; buvęs Ateitininkų Federacijos vadas ir buvęs Ateitininkų Federacijos tarybos pirmininkas dr. Adolfas Damušis kalbėjo tema "Cemento pramonės vystymasis Lietuvoje"; "Ateities" Literatūros fondo valdybos narys dr. Arūnas Liulevičius pirmininkavo matematikos sekcijai; MAS Centro valdybos pirmininkė dr. Dalia Katičiūtė-Boydston ir buvęs "Ateities" redaktorius kun. dr. Kęstutis Trimakas dalyvavo bendrame posėdyje, kur buvo aptarta "Kasdieninės išeivijos veidas – PLB 1985 m. anketos duomenys"; dalyvavo ir kiti veiklūs ateitininkai mokslininkai.

STUDENTAI

Studentų ateitininkų žiemos kursai nuo gruodžio 26 d. iki sausio 1 d. Vermonte Bishop Booth Conference Center. Programoje paskaitos, slidinėjimas, Naujų Metų sutikimas.

Toronto studentų ateitininkų susirinkime buvo parašyta 35 atvirukų sąžinės kaliniams, o Darius

Čuplinskas kalbėjo apie "Amnesty International".

Chicago studentai ateitininkai rinkosi vasario mėn. 7 d. Jaunimo centre. Susirinkime buvo pateiktos vėliausios žinios apie Lietuvos sąžinės kalinius.

Detroito studentų ateitininkų veikla pagyvėjo po Ateitininkų Kon-

greso. Marius Gražulis, pirm., Aldas Kriauciūnas, sekr., ir Vida Duobaitė, išd. buvo pirmieji atgaivintos veiklos veikėjai, o vėliau draugovės susirinkimuose dalyvių skaičiui padidėjus prisidėjo valdybos nariai: Paulius Gražulis, Alma Lelytė. Draugovė pasiryžo per ateinančius veiklos metus rašyti spaudai, įsijungti Lietuvos 600 metų krikšto minėjimo darban, in-

formotis apie OSI veiklą, išleisti draugovės laikraštėlį.

Toronto studentų ateitininkų pavasario kursas Toronte. Studentų valdyba posėdžiavo sausio 25 d. Toronto studentai yra numatę šiemet išleisti savo laikraštėlį. SAS pavasario kursai bus gegužės 24 d.

Clevelando moksleiviai rinkosi lapkričio 10 d. paruošti rašinių kuopos laikraštėliui. Lapkričio 24 d. kuopa priėmė naujuosius "fuksus" ir diskutavo Padėkos dienos kursas. Gruodžio 10 d. Maironio kopoa suprojektavo kalėdinių sveikinimų kitoms kuopoms ir seneliams, kuriuos planavo aplankyti Lietuvių

Čikagos priemiesčių jaunučių ir jaunių Partizano Daumanto kuopos Kalėdų eglutė buvo suruošta gruodžio 8 d. Eglutėje dalyvavo svečių iš Šv. Šeimos Vilos senelių prieglaudos. Programoje kalėdinės giesmės, atliktos kuopos narių orkestrelio, smuikininkų pagrotos lietuvių liaudies dainos ir Šv. Kalėdų evangelijų skaitymai iliustruoti skaidrėmis.

Kun. J. Vaišnys tarp moksleivių MAS žiemos kursuose.

MOKSLEIVIAI

Gruodžio 21 dieną, Prisikėlimo parapijoj susirinko moksleiviai ir studentai dėl susikaupimo vakaro, kuris buvo pravestas kun. Saulaičio, o paskiau visi nuvažiavo pas p.p. Prakapus diskusijom ir ant užkandžių.

Sekmadienį po šv. Mišių susirinkom pas p.p. Čuplinskus, parašėm ir išsiuntėm kalėdinius atvirukus kaliniams, o po to iškepėm pyragaičius ir išvežėm pas senelius.

Vida Dirmantaitė, sekretorė

sodyboje. Gruodžio 15 d. moksleiviai suruošė moksleivių Kūčias.

Clevelando Maironio kuopa rugsėjo 22 d. iškylavo gamtoje. Naujon valdybom išrinkti Vija Bublytė — pirm., Ina Šilgalytė — sekr., Audra Apanavičiūtė — izd., Darius Šilgalis — narys. Buvo planuojama 1985-86 m. rinktis kas antrą savaitę. Spalio 13 d. kuopa rinkosi ir aptarė kuopos veiklą. Metų tema bus "Nauji metai, nauji žingsniai. Spalio 26 d. kuopos nariai aplankė Mount St. Joseph senelių namus.

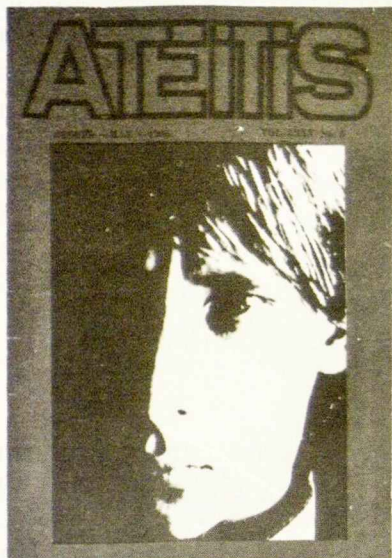
Čikagos ateitininkų sendraugių valdyba vad. Kazio Pabedinsko užbaigė savo kadenciją 1985 m. spalio mėn pabaigoje. Buvo išrinkta koordinacinė Čikagos ateitininkų sambūrio komisija, kurią sudaro Juozas Baužys, Arūnas Liulevičius ir Adolfas Damušis.

Ateities klubas Clevelande lapkričio 14 d. suruošė vakaronę Dievo Motinos DP parapijos salėje. Teisininkas Paulius Alšėnas kalbėjo tema "Etniškumas Amerikoje ir lietuviai".

Ateitininkų namų taryba surengė Kalėdinių sveikinimo kortelių vaju Ateitininkų namams paremti.

Drauge recenzuojama *Ateities* leidyklos *Mūsų idėjos dabarties šviesoje* serijos trečioji knyga — Antano Maceinos *Dievas ir Laisvė* 1985 m. Minima, kad pratarėje autorius įteikia savo knygą 75 metų jubiliejų švenčiančiai ateitininkijai "kaip gilios padėkos dovana už ilgą dvasinį prieglobstį, kuriame brendo ir čia dėstomos mintys".

Ateitininkų Korp! "Grandis" suruošė "Grandkava" korporantams su šeimomis. Šv. Mišios buvo laikomos Čikagos Marijonų koplyčioje, o "Grandkava" Dainos restorane. Šventė buvo gruodžio 1 d.

Laiškas iš Australijos

Žmonės jau taip įpratę, jei kas nepasiseka ar kas negero įvyksta, kelti viešumon. Tačiau kas gražu ir pagirtina daugumje lieka nepaminėta.

Taigi mes – Adelaidės Ateitininkų Sendraugių valdyba ir, be abejo, visi Adelaidės Ateitininkai norime pasidžiaugti Amerikos-Kanados moksleivių Ateitininkų išleistu, Gyčio Liulevičiaus suredaguotu Gegužės mėnesio „Ateities“ numeriu. Tai yra įrodymas, kad Jaunimas Gyvuoja!

Sveikiname ir linkime dar daugiau tokių numerių išleisti. Tai Gegužės mėnesio gražiausias pavasario žiedas mūsų Lietuvybės išlaikymo medyje.

Gyvuokite ir toliau visi jaunieji plunksnos valdytojai. Puikūs straipsniai, rašiniai, eilėraščiai, nuotraukos. Koks įdomus aprašymas Hamiltono Aleksandro Stulginskio kuopos metinės veiklos – BRAVO!

Dar kartą sveikiname ir linkime sėkmės ateičiai!

**ADELAIDĖS ATEITININKŲ
SENDRAUGIŲ
VALDYBA**

Sekretorė V. Rupinskienė

PADĖKA

1985 m. gruodžio mėn. Ateities numeriu Stasė Petersonienė užbaigė „Ateities“ žurnalo redagavimo pareigas. Redakcijos nariai, žinoma, stengėsi prisidėti prie redagavimo darbų, bet didžiausios medžiagos rinkimo ir tvarkymo atsakomybės teko nepailstamai redaktorei, o techninė priežiūra ilgamečiui techniniam redaktoriui Jonui Kupriui. Jiems abiems reikia padėkoti, kad pajėgė tęsti „Ateities“ žurnalo iki šiol gražiai nueitą kelią. Naujam redakciniam kolektyvui reikia palinkėti energijos, entuziazmo, išvermės, ir laimės renkant mūsų ateitininkų šeimos žinučių, straipsnių, literatūrinių išmėginimų, ir žinoma, nuotraukų!

Ramunė Kubiliūtė

Vakaro programa studentų stovykloje: J. Činkus, D. Ivaška, K. Kirkelaitė, D. Kudžma ir B. Abromaitytė.

„Ateities“ klubas

Sausio mėn. 19 d. „Ateities“ klubas pagerbė ilgametės globėjas Aldoną Zorskienę ir Teresę Beržinskienę. Šiuo metu Clevelando jaunių-jaunučių veiklai vadovauja Aldona Zorskienė, globėjais yra Teresė Beržinskienė, Regina Lišauskienė, Marytė Viliamienė ir studentai Auksė Bankaitytė ir Linas Biliūnas. Iš viso globojami 30 moksleiviai. Vyresnius moksleivius, kurių yra 13, globoja Jonas Vyšnionis.

„Ateities“ klubo sausio mėn. susirinkime išrinkta nauja valdyba, kurią sudaro: pirm. Pranas Razgaitis, vicepirm. Ona Žilinskienė, sekr. dr. Birutė Kasperavičienė, išd. Vincas Akelaitis ir narė Veronika Nykštėnienė. Dvasios vadas yra kun. Gediminas Kijauskas, SJ. Clevelando apylinkių ateitininkų šeimos šventė bus gegužės 17-18 dienomis Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos parapijoje.

Stovyklos Dainavoje

1986 metų ateitininkų stovyklos Dainavoje: moksleivių stovykla bus nuo birželio 22 iki liepos 6 d.; jaunučių stovykla bus liepos 6 iki 20 d.; sendraugių stovykla bus nuo liepos 20 iki 27 d.; Jubiliejinė stovykla bus nuo rugpjūčio 10 iki 15 d. Po jubiliejinės stovyklos rugpjūčio 15 iki 17 d. Nepaprastoji konferencija bus Toronte.

SVEIKINIMAI

Sveikiname Marytę (Dambriūnaitę) ir Andrių Šmitus V. Vokietijoje susilaukusius dukrelės Linos.

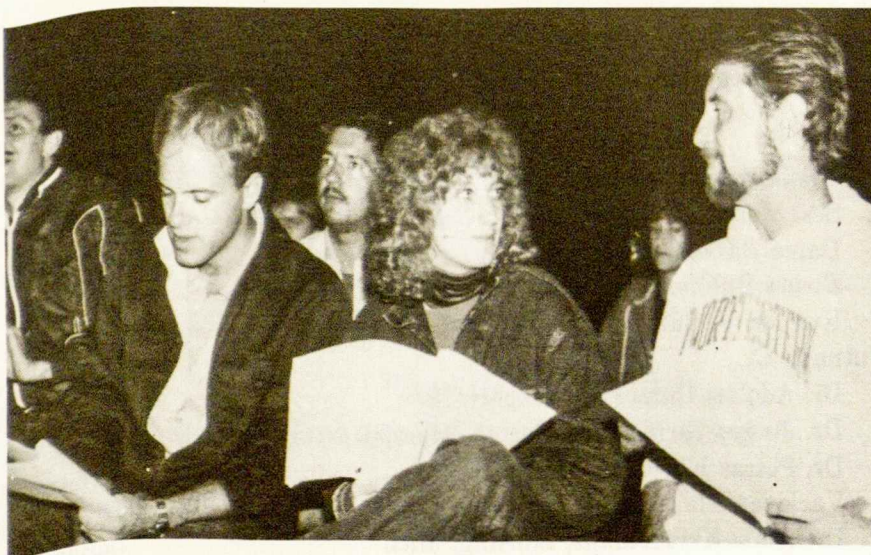
Sveikiname Gabiją (Juozapavičiūtę) ir Rimą Petrauskus Kanadoje susilaukusius sūnelio Aro.

Sveikiname naujai paskirtą Lietuvos gen. konsulą Vaclovą Kleizą, kuris perėmė pareigas Chicagoje iš į pensiją išeinančios Juzės Daužvardienės.

Sveikiname Amerikos ateitininkus, kurie švenčia 45 metų veiklos sukaktį. Vincentas Liulevičius „Drauge“ (1986.III.1) rašė, kad pagal Ateitininkų draugovės protokolus, pirmasis pasitarimas įvyko Chicagoje 1941 m. gegužės mėn. 3 d., o jau birželio mėn. 5 d. buvo nuspręsta susiorganizuoti į vienetą, kuris būtų Lietuvos ateitininkų šaka. Pastanų idėjo iš Vokietijos atvykęs kun. J. Prunskis ir iš Šveicarijos atvykęs kun. dr. Deksnys. Veikla buvo kultūrinė – paskaitos, išvykos į parkus, vakaronės. Buvo suorganizuotas „Ateities“ šokių ratelis. Buvo suruoštas žuvusių ir ištremtų į Sibirą ateitininkų pagerbimas. V. Liulevičius teigia, kad Chicagos Ateitininkų draugovė buvo pirmasis vienetas ne tik Chicagoje, bet ir visoje Amerikoje.

„SVEIKS!“ sako R. Budrytė ir I. Čuplinskaitė.

Studentai dainuoja: A. Žlioba, R. Ivaška, R. Ivaškaitė ir V. Ralys.

Mieli „Ateities” skaitytojai,

1986 metais „Ateities” žurnalas bus leidžiamas šešis kartus: vasario, balandžio, rugpjūčio, spalio ir gruodžio mėn. Kiekvienas numeris bus leidžiamas su skirtingų ateitininkų vienetų ar miestų pagalba. Tikimės, kad kiekvienas nuemeris bus įdomus ir turiningas, o 1987 metais tikimės grįžti prie dažnesnio žurnalo išleidimo.

„Ateities” redakcinis kolektyvas

ATEITININKŲ FEDERACIJOS VALDYBA

Ateitininkų federacijos dvasios vadas — kun. dr. Valdemaras Cukuras, Immaculate Conc. Convent, Putnam, CT. 06260. Tel. (203) 928-9830.

Ateitininkų federacijos vadas — Juozas Polikaitis, 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, Ill. 60629. Tel. (312) 434-2243.

Generalinė sekretorė — Grasilda Reinytė-Petkuvienė — 69 North Edgewood, La Grange, Ill. 60525. Tel. (312) 352-3405.

Iždininkas — Stasys Tamulionis, 409 50th Pl., Westerm Springs, Ill. 60558. Tel. (312) 246-5390.

Protokolų sekretorė — dr. Danutė Saliklytė, 6720 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill. 60629. Tel. (312) 737-1258.

Narė spaudai ir informacijai — Ramunė Kubiliūtė, 1408 Elmwood, 2 North, Evanston, Ill. 60201. Tel. (312) 869-9686.

Narys specialiems reikalams — Juozas Baužys, 7225 W. Higgins Rd., Chicago, Ill. 60656. Tel. (312) 775-1163.

Sąjungų referentai: Jaunųjų ateitininkų sąjunga — Ramunė Račkauskienė (pirm.), 10425 S. Kenton Ave., Oak Lawn Ill. 60453. Tel. (312) 425-4266.

Moksleivių ateitininkų sąjunga — dr. Dalia Katičiūtė-Boydston, pirm., 7014 S. Campbell Ave., Chicago, Ill. 60629. Tel. (312) 434-0298.

Studentų ateitininkų sąjunga — Raminta Pemkutė, 1022 Beau Brummel Dr., Dundee, Ill. 60118. Tel. (312) 426-2120.

Ateitininkų sendraugių sąjunga — Kazys Pabedinskas, 7151 S. California Ave., Chicago, Ill. 60629. Tel. (312) 434-0211.

ATEITININKŲ FEDERACIJOS TARYBOS NARIAI

Nijolė Balčiūnienė, Cleveland, Ohio.

Ses. Margarita-Bareikaitė, Toronto, Ont., Canada.

Daiva Barškėtytė, Chicago, Ill.

Birutė Bublrienė, Bloomfield Hills, Mich.

Kun. dr. V. Cukuras, Immaculate Conception Con., Putnam, Ct.

Dr. Adolfas Damušis, Lockport, Ill.

Dr. Juozas Girnius, So. Boston, Mass.

Dr. Petras Kisieličius, Cicero, Ill.

Vaclovas Kleiza, Chicago, Ill.

Dr. Romas Kriaučiūnas, Lansing, Mich.

Juozas Laučka, Bethesda, Md.

Prof. Ant. Maceina, Vak. Vokietija.

Dr. Česlovas Masaitis, Thompson, Ct.

Dr. Algis Norvilas, Oak Lawn, Ill.

Dr. Kaz. Pemkus, Dundee, Ill.

Dr. Just. Pikūnas, Detroit, Mich.

Juozas Polikaitis, Chicago, Ill.

Dr. Vaclovas Šaulys, Chicago, Ill.

Vytautas Šoliūnas, Lemont, Ill.

Jonas Vaitkus, Hayattsville, Md.

Kristina Volertienė, Narberth, Pa.

Dr. Vyt. Vygantas, Dallas, Texas.

Jonas Žadeikis, Oak Lawn, Ill.

Arvydas Žygas, Cicero, Ill.

**POEZIJOS KONKURSAI
KRIKŠČIONYBEI
PAMINĖTI**

Lietuvos krikščionybės 600 metų jubiliejui paminėti, to jubiliejaus organizacinio komiteto paprašyta, Ateitininkų Federacija kartu su "Ateities" žurnalu skelbia poezijos rinkinio ir atskirų poezijos kūrinių konkursus.

Visa konkursams prisiūsta poezija (tiek rinkinys, tiek ir atskiras eilėraštis) savo turiniu turi atspindėti Lietuvos krikščionybės temas nuo Mindaugo laikų iki šiandien, arba išreikšti įvairius, kurie sukeltų Lietuvos sukrikščionėjimo ir tuo pačiu atsikreipimo į Vakarus priminimą, arba parodyti krikščionybę, kaip didžiąją dvasinę vertybę, ypač mūsų tautos okupacijos laikotarpiu.

Poezijos rinkinio konkursui skirti rankraščiai, rašyti mašinėle, siunčiami iki 1986 spalio 31 (pašto antspaudas) žemiau nurodytu adresu. Rankraščiai turi būti pasirašyti slapyvardžiu, pridedant uždara vokelį su autoriaus pavarde ir adresu. Konkurso dalyvių amžius neribojamas. Rinkinio apimtis – nemažiau 75 psl. Už poezijos rinkinį bus skiriamos dvi premijos: I – \$1500 ir II – \$750. Premijuoti rankraščiai, pagal susitarimą su autoriumi, galės būti išleisti "Ateities literatūros fondo" leidyklos.

Eilėraščių konkurse gali dalyvauti asmenys iki 30 metų amžiaus. Eilėraščiai, parašyti mašinėle, atitinką nustatytas temos gaires, pasirašyti slapyvardžiu, pridedant uždaramė vokelyje autoriaus pavardę ir adresą, siunčiami iki 1986 spalio 31 (pašto antspaudas) žemiau nurodytu adresu. Už eilėraščius skiriamos tokios premijos: viena I – \$100, dvi II – po \$75 ir dvi III – po \$50. Premijuoti eilėraščiai galės būti spausdinami "Ateityje".

Konkurso vertinimo komisija, kurios sąstatas bus paskelbtas vėliau, neradusi tinkamo premijuoti kūrinio, turės teisę atitinkamos premijos neskirti.

Visi konkursui skirti rankraščiai siunčiami šiuo adresu: Poezijos konkursas c/o Česlovas Grincevičius, 7132 S. Mozart St., Chicago, Ill. 60629.

Ateitininkų Federacija

Dėmesio skaitytojams: "Ateitis" bus leidžiama kas antrą mėnesį. Siųskite medžiagą Draugo adresu: 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

ALp(LKA)1786
1986, Nr.1

90.725.214